

مراسم بزرگداشت نوروز در پارلمان

پوشاک اقوام ایرانی

PERSIAN AWARD NIGHT

و مطالب دیگر...

فصلنامه رسمی کانون ایرانیان ویکتوریا- شماره ۲۰۷ - ژوئن ۲۰۲۶ - تیر ۱۴۰۵

Official Quarterly Magazine of The Iranian Society of Victoria - ISSN: 2981-9474 - Issue 207 - June 2026

فهرست

۳	سخنی با شما
۴	گزارش فعالیت‌های کانون ایرانیان ویکتوریا
۶	مراسم بزرگداشت نوروز در پارلمان
۸	PERSIAN AWARD NIGHT
۱۰	پوشاک اقوام ایرانی
۱۴	غریبالگری‌های پزشکی
۱۸	گزارش فعالیت‌های انجمن فرهنگی کابورا
۲۰	جاذبه‌های توریستی قلمرو شمالی استرالیا بخش اول: داروین و کترین
۲۳	جغرافیای جان
۲۶	خورشت به‌آلو (خورش به)
۲۸	مناسبت‌های فرهنگی، ادبی و مناسبت‌های جهانی
۲۹	فرمت ارسال مقالات
۳۰	فرصت طلایی تبلیغات در نشریه
۳۱	نظرسنجی
۳۴	Nowruz at Parliament
۳۶	AISOV Activities

کانون ایرانیان ویکتوریا برای انتشار شماره بعدی نشریه اینترنتی گلبانگ مقاله می‌پذیرد. از تمامی فارسی زبانان مقیم ایالت ویکتوریا استرالیا که در این زمینه یادداشت، جستار، نقد و عکس دارند دعوت می‌کند تا مطالب خود را برای درج در نشریه گلبانگ به آدرس ایمیل ذیل ارسال کنند.

golbang@aisov.org.au

مطالب دریافت و تایید شده توسط شورای سردبیری گلبانگ تا تاریخ ۱۵/۰۸/۲۰۲۶ در شماره آتی گلبانگ منتشر می‌شوند. برای کسب اطلاعات بیشتر در مورد مجله گلبانگ به وبسایت کانون ایرانیان ویکتوریا مراجعه فرمایید:

www.aisov.org.au

منابع مقالات منتشر شده در دفتر مجله
موجود می‌باشد.

فصلنامه رسمی کانون ایرانیان ویکتوریا
شماره استاندارد بین‌المللی: 2981-9474
شماره ۲۰۷ - تیر ۱۴۰۵

Official Quarterly Magazine of
The Iranian Society of Victoria
ISSN: 2981-9474
Issue 207 - June 2026

فصلنامه گلبانگ، خبرنامه داخلی کانون ایرانیان ویکتوریا بوده و به عنوان یکی از کانال‌های رسمی ارتباطی این نهاد با اعضا تلقی می‌گردد.

شورای سردبیری:

عصمت امیراحمدی، فرشید کاظمیان، هورا زارع،

افروز رحیمیان

هماهنگی: عصمت امیراحمدی

طراح گرافیک و نشر دیجیتال: Artymel Design

همکاران این شماره هیات تحریریه:

اکرم فلاح، بهار، دکتر تینا ظفری، رضا داوری،

شیمیا محمدیان، صایم خراسانی، فرهاد

حکیمی‌فرد، فهیم سروری، مسعود ظهوری، مونا

دشت‌بین، بوتاب پارسی.

نشریه گلبانگ با احترام به آزادی بیان و تنوع دیدگاه‌ها، مطالب دریافتی را با توجه به اهداف، ارزش‌ها و چارچوب‌های کانون ایرانیان ویکتوریا و با در نظر گرفتن ملاحظات حرفه‌ای بررسی و منتشر می‌کند.

این نشریه می‌کوشد بستری برای انعکاس دیدگاه‌های گوناگون جامعه فراهم آورد؛ با این حال، دیدگاه‌های مطرح‌شده در مطالب لزوماً منعکس‌کننده مواضع این نهاد نیست.

هیأت تحریریه ضمن پایبندی به اصول حرفه‌ای، حق انتخاب، ویرایش و تصمیم‌گیری در خصوص انتشار یا عدم انتشار مطالب را برای خود محفوظ می‌دارد.

نشانی دفتر کانون:

📍 Level 1, 79 Mahoney's Road
Forest Hill VIC 3131
☎ 0468 460 698
✉ info@aisov.org.au
🌐 www.aisov.org.au

سخنی با شما

امروز، بیش از هر زمان دیگری، اهمیت سرمایه اجتماعی و پیوندهای انسانی در جامعه ما آشکار است. شاید نتوانیم بر تمام رویدادهای جهان پیرامون خود تأثیر بگذاریم، اما قطعاً می‌توانیم در کنار یکدیگر، جامعه‌ای آگاه‌تر، همدل‌تر و توانمندتر بسازیم. کانون ایرانیان ویکتوریا همچنان خود را متعهد می‌داند که در این مسیر خطیر، صدای رسای جامعه باشد، زمینه‌ساز ارتباط و همکاری شود و در جهت حفظ و تقویت انسجام اجتماعی و فرهنگی ایرانیان در استرالیا گام بردارد.

امید آن که در آینده‌ای نزدیک، آزادی و پیروزی ایران عزیزمان را در کنار یکدیگر و با شکوه جشن بگیریم؛ روزی که هیچ صدایی خاموش نشود و هیچ حقیقتی پنهان نماند.

همچنین اگر تمایل دارید در فعالیت‌های داوطلبانه و خدمت به جامعه ایرانی-استرالیایی همراه ما باشید، با کمال میل پذیرای حضورتان هستیم. لطفاً از طریق ایمیل info@aisov.org.au با ما در تماس باشید.

با احترام و سپاس،
عصمت امیراحمدی

ساختار پویای چندفرهنگی استرالیا شده است. همچنین، مشارکت کانون در رویدادهای اجتماعی و بین‌فرهنگی، از جمله برنامه چندفرهنگی روز ANZAC، یادآور اهمیت ارزش‌های والایی است که مرزها و تفاوت‌های فرهنگی را درمی‌نوردند؛ ارزش‌هایی همچون احترام، همدلی، تاب‌آوری و مسئولیت‌پذیری اجتماعی. چنین رویدادهایی به وضوح نشان می‌دهند که تنوع فرهنگی نه تنها مانعی برای همبستگی نیست، بلکه فرصتی بی‌نظیر برای شکل‌گیری جامعه‌ای غنی‌تر، منسجم‌تر و انسانی‌تر است.

در کنار این فعالیت‌های میدانی، حضور کانون در رسانه‌های محلی، ملی و بین‌المللی نیز با جدیت ادامه داشته است. انعکاس دیدگاه‌ها و دغدغه‌های جامعه ایرانی-استرالیایی در رسانه‌های معتبر، فرصتی ارزشمند برای افزایش آگاهی عمومی نسبت به مسائل مرتبط با حقوق بشر، انسجام اجتماعی و چالش‌های پیش روی جامعه ما بوده است. این تعاملات رسانه‌ای نشان می‌دهد که صدای جامعه ایرانی می‌تواند و باید در گفت‌وگوهای گسترده‌تر اجتماعی و ملی نیز طنین‌انداز و نقش‌آفرین باشد.

در روزگاری که جریان اطلاعات با سرعتی بی‌سابقه در حرکت است و اخبار در کسری از ثانیه به سراسر جهان مخابره می‌شوند، جامعه ایرانیان خارج از کشور نیز از پیامدهای این تحولات بی‌نصیب نمانده است. ماه‌های گذشته برای بسیاری از ما، به‌ویژه آنان که اگرچه از میهن دورند اما دل در گرو سرنوشت ایران و مردم آن دارند، سرشار از نگرانی، امید، ابهام و انتظاری فرساینده بوده است. فاصله جغرافیایی هرگز از عمق این دلبستگی نکاسته و بسیاری از ایرانیان مهاجر، تحولات کشور را با حساسیتی هم‌سنگ هم‌میهنان خود دنبال کرده‌اند؛ در چنین شرایطی، بیش از هر زمان دیگری روشن می‌شود که حفظ پیوندهای اجتماعی، تقویت همبستگی، حمایت متقابل و پاسداشت حس تعلق به جامعه، نه صرفاً ارزش‌هایی اخلاقی، بلکه سرمایه‌هایی حیاتی برای تاب‌آوری، انسجام و تداوم زندگی جمعی به شمار می‌آیند.

در همین راستا، کانون ایرانیان ویکتوریا، وفادار به آرمان‌های دیرین خود و فارغ از فراز و فرودهای زودگذر سیاسی و اجتماعی، کوشیده است تا نقش مانا و اصیل خود را به‌عنوان نهادی اجتماعی، فرهنگی و جامعه‌محور ایفا کند. باور قلبی ما بر این است که در دوران دشوار، نیاز جامعه فراتر از اطلاع‌رسانی صرف یا واکنش‌های مقطعی است؛ بلکه در چنین ایامی، خلق فضاهایی برای گفت‌وگو، همدلی، مشارکت فعال و نمایندگی مؤثر، ارکان اصیل پایداری و انسجام یک جامعه به شمار می‌روند.

طی ماه‌های اخیر، کانون با درکی عمیق از این ضرورت، حضوری فعال و اثرگذار در مجامع مشورتی و چندفرهنگی ایالت ویکتوریا داشته است. مشارکت در کمیته‌های مشورتی امور چندفرهنگی و تعامل مستمر با نهادهای تصمیم‌گیر، فرصتی مغتنم فراهم آورده تا دغدغه‌ها، نیازهای حقیقی و ظرفیت‌های بی‌بدیل جامعه ایرانی-استرالیایی به‌صورت مستقیم و بی‌واسطه مطرح شود. این حضور، فراتر از یک بازنمایی شایسته، زمینه‌ساز افزایش شناخت متقابل و تقویت جایگاه ایرانیان در

گزارش فعالیت‌های کانون ایرانیان ویکتوریا

گردآورنده: هیأت مدیره کانون ایرانیان ویکتوریا

تعاملات اجتماعی و گفت‌وگوهای سیاسی

۱. جلسه با Senator David Shoebridge

محور اصلی این گفت‌وگو، اهمیت انسجام اجتماعی در میان جامعه ایرانیان استرالیا، به‌ویژه با توجه به تحولات اخیر ایران و تأثیر آن بر روحیات جامعه در استرالیا بود.

کانون همچنین بر اهمیت دموکراسی، مشارکت‌های مدنی و حضور فعال در زندگی اجتماعی برای ایرانیان استرالیا، به‌ویژه نسل‌های جوان‌تر و اعضای تازه‌وارد جامعه تأکید کرد.

در این نشست به شکاف‌های موجود در خدمات اسکان تحت حمایت دولت اشاره شد؛ خدماتی که در حال حاضر عمدتاً شامل پناهندگان، مهاجران بشردوستانه، دارندگان ویزای حفاظتی و برخی مهاجران با ویزای خانواده می‌شود. کانون نگرانی خود را در خصوص محرومیت اعضای جامعه ایرانی دارای ویزای (Resolution of Status) از دسترسی به خدمات حمایتی مشابهی که برای سایر ملیت‌ها مهیاست، ابراز کرد.

کانون از Senator David Shoebridge درخواست کرد تا با حمایت از دسترسی برابر به خدمات اسکان برای ایرانیان دارای ویزای Resolution of Status، به برقراری عدالت و رویه‌های حمایتی منسجم برای گروه‌های مشابه کمک کند.

همچنین در این گفت‌وگو بر نیاز به توانمندسازی اعضای جامعه از طریق اطلاع‌رسانی شفاف و ایجاد فرصت‌هایی که به مشارکت معنادار در فرایندهای دموکراتیک و مدنی کمک می‌کند، تأکید شد.

و پیشگیری از خشونت خانگی

◆ Evan Mulholland نماینده مجلس

سنا، نماینده منطقه شمال کلان‌شهر، وزیر سایه در امور زیرساخت‌های حمل‌ونقل و امور چندفرهنگی و ادیان

◆ David Southwick نماینده مجلس،

نماینده کالفیلد، وزیر سایه در امور برنامه‌ریزی، مسکن، ساخت‌وساز، گردشگری و رویدادهای بزرگ

◆ Dr. Carina Garland نماینده مجلس،

نماینده چیشولم

◆ Gabriel Ng نماینده مجلس، نماینده

منزیز

◆ Matt Gregg نماینده مجلس، نماینده

دیکن

◆ Natalie Hutchins نماینده مجلس،

نماینده سیدنهام

◆ Paul Hamer نماینده مجلس، نماینده

باکس‌هیل

◆ Jim Grivas شهردار مانینگهام

◆ نمایندگان ارشد از "وزارت امور داخلی" و "پلیس فدرال استرالیا"

◆ کمیسیون چندفرهنگی ویکتوریا (Victorian Multicultural)

(Commission

◆ شورای جوامع قومی ویکتوریا (Ethnic

Communities' Council of

(Victoria

◆ مرکز حقوقی جامعه شرق (Eastern

Community Legal Centre

◆ مرکز اطلاعات مهاجران (Migrant

Information Centre

◆ خانه ایران (HOPE)

در چند ماه گذشته، کانون ایرانیان ویکتوریا (AISOV) همچنان به‌طور فعال در حوزه‌های حمایتی و پیگیری مطالبات جامعه، همکاری با نهادهای اجتماعی، نمایندگی جوامع چندفرهنگی و اجرای برنامه‌های ارتقای رفاه و سلامت جامعه، در سطح ویکتوریا و سراسر استرالیا نقش‌آفرینی کرده است.

مراسم مهمانی نوروز در پارلمان ویکتوریا - ۹ آوریل ۲۰۲۶

روز پنج‌شنبه، ۹ آوریل ۲۰۲۶، کانون برای ششمین سال پیاپی مراسم مهمانی نوروز خود را در Queen's Hall پارلمان ویکتوریا برگزار کرد.

این رویداد با حضور وزرا، نمایندگان پارلمان فدرال و ایالتی، تصمیم‌گیران ارشد، رهبران اجتماعی و جمعی از اعضای جامعه ایرانیان استرالیا برگزار شد تا ضمن گرامیداشت تاب‌آوری مردم ایران، راه‌های تقویت انسجام اجتماعی مورد بحث و بررسی قرار گیرد.

بخشی از این برنامه به یادبود و تأمل اختصاص داشت؛ فضایی که با موسیقی و حال‌وهوای خاص خود، وضعیت کنونی ایران، نقض مداوم حقوق بشر توسط رژیم حاکم و یاد تمامی جان‌باختگان در راه آزادی و کرامت انسانی را گرامی داشت.

این مراسم که با شعار "تاب‌آوری و اتحاد" برگزار شد، فرصتی بود تا بر قدرت جامعه ایرانی و اهمیت همبستگی تأکید شود.

امسال مفتخر بودیم که میزبان مهمانان ارجمند زیر باشیم:

◆ Ingrid Stitt نماینده مجلس سنا، وزیر سلامت روان، سالمندی، امور چندفرهنگی

برنامه‌های آموزشی و آگاهی‌بخشی

۱. وبینار: پیشگیری از سالمندآزاری و حقوق مراقبت از سالمندان (زوم آنلاین)

این جلسه اطلاع‌رسانی که در ۱۷ مه و با همکاری "شورای جوامع قومی ویکتوریا" (ECCV) به صورت مجازی برگزار شد، بر افزایش آگاهی در خصوص پیشگیری از سالمندآزاری، حفظ کرامت و احترام به سالمندان و آشنایی با حقوق مربوط به مراقبت از آن‌ها در استرالیا متمرکز بود.

در این نشست، انواع سالمندآزاری شامل سوءاستفاده‌های مالی، عاطفی، جسمی، روانی و همچنین غفلت و بی‌توجهی مورد بررسی قرار گرفت و نحوه تشخیص نشانه‌های هشداردهنده آن تشریح شد.

علاوه بر این، اطلاعاتی در مورد خدمات حمایتی موجود در سراسر ویکتوریا، مسیرهای دریافت کمک و مراکزی که افراد و خانواده‌ها می‌توانند در صورت بروز نگرانی، مشاوره و ارجاع دریافت کنند، ارائه گردید. هدف از این وبینار، توانمندسازی سالمندان و خانواده‌هایشان از طریق ارائه اطلاعاتی منطبق با شرایط فرهنگی، و در عین حال ترویج امنیت، رفاه، کرامت و برخورد محترمانه با سالمندان در جامعه بود.

۲. نگاهی به فعالیت‌های رسانه‌ای

کانون در این مدت با رسانه‌های معتبری از جمله بی‌بی‌سی BBC (انگلستان)، لیبراسیون Liberation (فرانسه)، برنامه‌های مختلف محلی، ملی و منطقه‌ای شبکه ای‌بی‌سی (ABC)، هرالد سان (The Herald Sun)، کانال ۷ (Channel 7)، آسوشیتد پرس (Associated Press) و گاردین (The Guardian) در استرالیا مصاحبه داشته است.

محور اصلی این مصاحبه‌ها شامل حقوق بشر در ایران، انسجام اجتماعی، مسائل مربوط به ویزای جامعه و افزایش آگاهی عمومی درباره چالش‌هایی بوده است که جامعه ایرانی-استرالیایی با آن روبه‌روست. این تلاش‌ها از طریق تعامل مستمر با رسانه‌ها و ذی‌نفعان در بخش‌های مختلف صورت گرفته است.

برگزار شد.

این برنامه تنها یک مراسم یادبود نبود بلکه فضایی ارزشمند برای تقویت همبستگی اجتماعی و ارتباط میان فرهنگ‌ها فراهم کرد. در این گردهمایی، در کنار لحظاتی از سکوت و تأمل، تفاوت‌های فرهنگی کمرنگ شد و حس تعلق و پیوند به جامعه و سرزمینی که اکنون خانه مشترک ماست، برجسته‌تر گردید.

مرور تاریخ استرالیا و ارزش‌های بنیادین مشترکی همچون شجاعت، تاب‌آوری و انسانیت، یادآور این نکته بود که تنوع فرهنگی در کنار هم می‌تواند روایت بزرگ‌تر و یکپارچه‌تری از جامعه استرالیا شکل دهد. همچنین گرامی‌داشت گذشته نیز می‌تواند زمینه‌ای برای تقویت همبستگی و ساخت آینده‌ای فراگیرتر

فراهم کند.

در این رویداد، نمایندگان دولت و رهبران جامعه چندفرهنگی حضور داشتند، از جمله:

◆ جناب آقای Julian Hill MP: معاون

وزیر شهروندی، گمرک و امور چندفرهنگی

(دولت فدرال)

◆ خانم Ann-Marie Hermans MP:

نماینده دولت ایالتی، منطقه جنوب شرقی

متروپولیتن

◆ آقای Brett Owen: شهردار

Cardinia

◆ خانم Sylvia Renda: رئیس شورای

جوامع قومی ویکتوریا (ECCV).

۲. گفت‌وگو با بنیاد Scanlon

در تاریخ ۷ مه، کانون مذاکراتی را با بنیاد Scanlon آغاز کرد تا برای ظرفیت‌سازی در جامعه ایرانیان استرالیا، به‌ویژه در زمینه تقویت درک مفاهیم انسجام اجتماعی، دموکراسی و مشارکت مدنی، کسب حمایت کند.

در بخشی از این رایزنی‌ها، بنیاد Scanlon زمینه ارتباط میان کانون و سازمان Welcoming Cities را فراهم کرد تا راه‌های بالقوه برای حمایت از تعاملات اجتماعی، شمول‌گرایی و ابتکارات مشارکت در سطح محلی بررسی شود. هدف از این تعاملات، ارتقای توانمندی کانون در تدوین برنامه‌هایی است که به رشد آگاهی‌های مدنی، ترویج انسجام اجتماعی و تقویت مشارکت مؤثر ایرانیان استرالیا در عرصه‌های دموکراتیک و اجتماعی کمک کند.

۳. مشاوره امور چندفرهنگی و نمایندگی جامعه

AISOV در جلسات "کمیته مشورتی امور چندفرهنگی" در مناطق ناکس (Knox)، مانینگهام (Manningham) و همچنین "کمیسیون چندفرهنگی ویکتوریا" حضور فعالی داشته است. از طریق این تعاملات، کانون جایگاه خود را به‌عنوان نماینده جامعه ایرانی-استرالیایی در چارچوب‌های چندفرهنگی سطح محلی و ایالتی بیش از پیش تثبیت کرده است. هدف از مشارکت کانون، بازنمایی شایسته جامعه ایرانی در ویکتوریا، دفاع از نیازها و رسیدگی به مسائل جدید جامعه و ایفای نقش به‌عنوان صدای ایرانیان استرالیا در فضاهای مشورتی و سیاست‌گذاری است. این تعاملات همچنین از ترویج گسترده‌تر فرهنگ ایرانی و افزایش دیده‌شدن جامعه ما حمایت کرده و به تقویت روابط و درک متقابل میان جامعه ایرانی و کلیت جامعه استرالیا کمک می‌کند.

۴. حضور کانون در رویداد چندفرهنگی

ANZAC به میزبانی

Australia Initiative Inc

روز شنبه ۱۸ آوریل، کانون ایرانیان ویکتوریا در رویداد چندفرهنگی روز ANZAC حضور یافت؛ رویدادی که با میزبانی Australia Afghanistan Initiative Inc

مراسم بزرگداشت نوروز در پارلمان

گردآورنده: هیأت مدیره کانون ایرانیان ویکتوریا

بود. با توجه به شرایط دشوار، دردناک و نگران‌کننده‌ای که مردم ایران در سال‌های اخیر با آن روبه‌رو بوده‌اند، برگزارکنندگان تصمیم گرفتند

دوستی، همدلی و نو شدن است، ارزش‌هایی که قرن‌ها در فرهنگ ایرانی ریشه داشته و نسل به نسل منتقل شده‌اند.

برگزاری این مراسم در ساختمان پارلمان ویکتوریا، فرصتی ارزشمند برای به رسمیت شناخته شدن نقش و جایگاه جامعه ایرانی در ساختار چندفرهنگی استرالیا فراهم می‌کند. این رویداد همچنین بستری برای گفت‌وگو، شناخت متقابل و ایجاد

مراسم نوروز در پارلمان ویکتوریا امسال نیز با حضور جمعی از نمایندگان پارلمان ایالتی و فدرال، سناتورها، شهرداران، اعضای شوراهای محلی، رهبران جوامع چندفرهنگی، هنرمندان و اعضای جامعه ایرانی برگزار شد. این برنامه که به همت کانون ایرانیان ویکتوریا برگزار شد، در سال‌های اخیر به یکی از مهم‌ترین رویدادهای فرهنگی جامعه ایرانی در استرالیا تبدیل شده و هر سال تلاش می‌شود با کیفیتی بهتر و محتوایی غنی‌تر نسبت به سال‌های گذشته برگزار شود.

کانون ایرانیان ویکتوریا امسال برای ششمین سال پیاپی افتخار میزبانی این رویداد را بر عهده داشت. هدف اصلی از برگزاری نوروز در پارلمان، معرفی فرهنگ، هنر و ارزش‌های ایرانی به سیاستمداران، قانون‌گذاران و افرادی از فرهنگ‌ها و پیشینه‌های گوناگون در استرالیا است. نوروز تنها آغاز یک سال جدید نیست؛ بلکه نمادی از امید،

محور اصلی مراسم را به موضوع «تاب‌آوری و همبستگی» اختصاص دهند. این موضوع تلاشی بود برای یادآوری استقامت مردم ایران در برابر مشکلات و همچنین تأکید بر اهمیت همبستگی و حمایت متقابل در جوامع مهاجر و چندفرهنگی.

در بخش سخنرانی‌ها، تعدادی از نمایندگان پارلمان و شخصیت‌های مدنی با اشاره به شرایط ایران، درباره اهمیت تاب‌آوری، حفظ امید و نقش جوامع مهاجر در تقویت همبستگی اجتماعی سخن گفتند. بسیاری از سخنرانان از مشارکت و نقش سازنده جامعه ایرانی در استرالیا قدردانی کردند و بر ارزش تنوع فرهنگی به عنوان یکی از نقاط قوت جامعه استرالیا تأکید داشتند. سخنان برخی از نمایندگان با استقبال و همراهی حاضران روبه‌رو شد و فضای مراسم را بیش از پیش تحت تأثیر قرار داد.

ارتباط نزدیک‌تر میان جامعه ایرانی و مسئولان و تصمیم‌گیرندگان است. امسال اما حال و هوای برنامه تا حدی متفاوت

که با عشق و مسئولیت‌پذیری برای حفظ و معرفی فرهنگ ایرانی گام برداشتند. امید آن می‌رود که این برنامه در سال‌های آینده نیز با قدرت ادامه پیدا کند و نوروز، در کنار پیام‌های انسانی و جهانی خود، بیش از پیش در جامعه استرالیا شناخته و گرمی داشته شود؛ پیامی از امید، دوستی، تاب‌آوری و همبستگی که امروز بیش از هر زمان دیگری به آن نیاز داریم.

در پایان، کانون ایرانیان ویکتوریا مایل است از تک‌تک داوطلبان دلسوز و خستگی‌ناپذیری فرشته لاجوردی، حامد مزده جویبار، سعیده صالحی، شیمیا محمدی، مارال منصوری، مریم جهان، الهام خلج، محمد میرکریمی، دانیال سلطانی، حسن آرمانی و مژگان الیکایی که قلب این رویداد بودند، صمیمانه تشکر کند. بدون شک، موفقیت این رویداد ماندگار، حاصل همبستگی و همکاری جمعی این عزیزان است.

حضور گسترده مهمانان از بخش‌های مختلف جامعه، از مسئولان دولتی گرفته تا فعالان اجتماعی، فرهنگی و هنری، نشان‌دهنده جایگاه ویژه این مراسم در تقویم رویدادهای چندفرهنگی ایالت ویکتوریا بود. نوروز در پارلمان تنها یک جشن فرهنگی نیست؛ بلکه فرصتی برای ایجاد پل‌های ارتباطی میان فرهنگ‌ها و تقویت ارزش‌هایی چون احترام متقابل، همزیستی و مشارکت اجتماعی است.

در کنار بخش رسمی برنامه، هنرنمایی صمیمانه هنرمندان ایرانی جلوه‌ای ویژه به این مراسم بخشید. اجرای درخشان قطعات موسیقی توسط هنرمند گرمی، جناب آقای مهرداد عالمی، و همچنین اعضای هنرمند گروه رازناک خانم شکوفه فخاری و آقایان کورش رشیدی، فرید کاظمی و سینا صدری، غنای فرهنگی و اصالت هنر ایرانی را به زیباترین شکل ممکن به نمایش گذاشت و تحسین همگان، به‌ویژه مهمانان غیرایرانی را برانگیخت؛ کانون ایرانیان ویکتوریا صمیمانه از حضور ارزشمند و هنرآفرینی این عزیزان سپاسگزار است.

برگزاری موفق رویدادی در این سطح، بدون همراهی بانیان و پشتیبانان جامعه ممکن نبود. در این راستا، کانون ایرانیان ویکتوریا مراتب قدردانی عمیق خود را از بیزینس‌های محلی شیرینی تاج و دل به دل ابراز می‌دارد.

PERSIAN 'AWARD NIGHT

شبى برای تجلیل از برترینهای فارسی زبان استرالیا

گردآورنده: مسعود ظهوری

دومین دوره مراسم «پرشین آوارد نایت» به میزبانی رادیو نشاط، در سال ۲۰۲۶ با حضور گسترده چهره‌های برجسته فارسی‌زبان، مقامات رسمی استرالیا، فعالان فرهنگی، هنری، علمی، اقتصادی و اجتماعی برگزار شد. در این مراسم، پیام‌های اختصاصی نخست‌وزیر استرالیا و همچنین نخست‌وزیران ایالت‌ها و قلمروهای مختلف این کشور پخش شد؛ پیام‌هایی که نشان‌دهنده جایگاه و اهمیت این رویداد در جامعه چند فرهنگی استرالیا بود.

نخستین دوره این رویداد در سال ۲۰۲۴ برگزار شده بود و «پرشین آوارد نایت» به‌صورت دوسالانه برگزار می‌شود.

این مراسم با هدف معرفی و تقدیر از فارسی‌زبانان موفق و تاثیرگذار در استرالیا شکل گرفته است؛ افرادی که در حوزه‌های مختلف علمی، فرهنگی، هنری، ورزشی، رسانه‌ای، کارآفرینی و اجتماعی نقش مؤثری در جامعه ایفا کرده‌اند.

فرآیند انتخاب برگزیدگان، حدود ۱۰ ماه پیش از برگزاری مراسم و با انتشار فراخوان رسمی آغاز شد. در این مرحله، از اعضای جامعه فارسی‌زبان دعوت شد تا خود یا افراد دیگری را که دارای دستاوردهای برجسته در بخش‌های مختلف هستند، معرفی و ثبت‌نام کنند. پس از جمع‌آوری پرونده‌ها و رزومه‌ها، نامزدها به داوران هر بخش معرفی شدند و انتخاب نهایی برگزیدگان و شایستگان تقدیر توسط هیئت داوران انجام گرفت.

این رویداد، علاوه بر پاسداشت دستاوردهای فارسی‌زبانان در استرالیا، فرصتی برای تقویت همبستگی اجتماعی، معرفی الگوهای موفق و گسترش تعاملات فرهنگی در جامعه چند فرهنگی استرالیا بود.

کارآفرینی

برگزیدگان برتر:

◆ پیمان دانش‌پرور

کارشناس برجسته

برگزیده برتر:

◆ دکتر مهرداد ابوالقاسمی

شایستگان تقدیر:

- ◆ سونیا قانع
- ◆ دکتر سیروس احمدی
- ◆ رایان میزائیل
- ◆ دکتر نسیم فروغی
- ◆ احسان حیاتی

رسانه

برگزیده برتر:

◆ نسیم خادم

شایسته تقدیر:

◆ فروزان شیرازی

فرهنگ و ادبیات

- ◆ مرکز فرهنگی خانه ایران
- ◆ کانون فرهنگی ایرانیان گلد کوست
- ◆ مرکز آموزشی وایتپورس
- ◆ انجمن متخصصان بهداشت و سلامت ایرانیان
- ◆ انجمن فرهنگی ایرانیان استرالیای جنوبی
- ◆ سازمان خدمات اضطراری ویکتوریا (SES)
- ◆ پلیس فدرال استرالیا (AFP)

برای مشاهده گزارش کامل مراسم «پرشین اوارد نایت ۲۰۲۶»

<https://www.radioneshat.com/news/21634>

همچنین فیلم کامل این مراسم از طریق یوتیوب رادیو نشاط در دسترس است:

https://www.youtube.com/live/_1UFsxOeba4?si=2Mta9rkNXxPpFqN4

Persian Awards Night 2026;
A Showcase of Pride, Solidarity, and the Voice of a Nation in Australia

- ◆ دکتر پگاه ورامینی
- ◆ دکتر پوریا لسانی

سینما

برگزیدگان برتر:

- ◆ دکتر امین پلنگی
- ◆ فهیم هاشمی
- ◆ شایسته تقدیر:
- ◆ احسان بیاتفر

تندیس یک عمر دستاورد

- ◆ دکتر کیوان دهناد
- ◆ فاطمه معتمدآریا

برگزیده برتر:

- ◆ شکوفه کاوانی
- ◆ شایسته تقدیر:
- ◆ نسرين مولا

هنر

برگزیده برتر:

- ◆ دکتر مژگان حبیبی
- ◆ شایسته تقدیر:
- ◆ عفی دستیاری

ورزش

برگزیده برتر:

- ◆ آرش مؤده

شایستگان تقدیر:

- ◆ دکتر علیرضا امامیفر
- ◆ بهراد بهزادپور
- ◆ هادی میری

تقدیر از نهادهای و سازمانها

- ◆ کانون ایرانیان ویکتوریا
- ◆ سازمان همیاری ایرانیان سیدنی

موسیقی

برگزیدگان برتر:

- ◆ پویا مهمانپذیر
- ◆ مریم پارسی
- ◆ سیامک فرخسرشت

علم و فناوری

برگزیدگان برتر:

- ◆ پروفسور شکوفه شمسی
- ◆ دانشیار رضا نصرتی
- ◆ شایستگان تقدیر:

پوشاک اقوام ایرانی

تجلی هویت، اسطوره و حافظه تاریخی

گردآورنده: شیما محمدی سرو - ایرانی - مهاجر

جنوب و جنوب شرق ایران، به‌ویژه در میان بلوچ‌ها، لباس‌ها اغلب از پارچه‌های سبک، روشن و گشاد دوخته می‌شدند تا جریان هوا در گرمای شدید آسان‌تر باشد. در شمال ایران، رطوبت بالا و طبیعت سرسبز، باعث رواج رنگ‌های شاد، دامن‌های کوتاه‌تر و پارچه‌های مقاوم‌تر در برابر رطوبت شده است. همچنین در میان عشایر، مانند قشقایی‌ها، فرم لباس‌ها با سبک زندگی کوچ‌نشینی هماهنگ بوده و آزادی حرکت در طبیعت و مسیرهای طولانی را ممکن می‌ساخته است. به همین دلیل، پوشاک سنتی ایران را می‌توان بازتاب مستقیمی از رابطه انسان، طبیعت و شیوه زندگی در هر منطقه دانست.

لباس ایران در نگاه جهانگردان

پوشاک ایرانی در طول قرن‌ها، یکی از نخستین عناصر فرهنگی‌ای بود که توجه جهانگردان و سیاحان خارجی را به خود جلب می‌کرد. بسیاری از سفرنامه‌نویسان اروپایی، هنگام ورود به ایران، پیش از معماری و سیاست، از رنگ، پارچه، جواهرات و شیوه پوشش مردم سخن گفته‌اند. برای آنان، لباس ایرانی نه فقط پوشش، بلکه نمادی از تمدن، شکوه شرقی، هویت قومی و نظام اجتماعی ایران بود. تنوع پوشش در شهرها و میان اقوام مختلف، برای بسیاری از جهانگردان شگفت‌انگیز به نظر می‌رسید؛ به گونه‌ای که گاه تنها از روی لباس، می‌توانستند منطقه جغرافیایی یا جایگاه اجتماعی افراد را تشخیص دهند.

شاردن که از مهم‌ترین سفرنامه‌نویسان دوره صفوی است، بارها به شکوه لباس ایرانیان اشاره می‌کند و می‌نویسد:

"ایرانیان در انتخاب رنگ و آرایش جامه، ذوقی کم‌نظیر دارند و پوشاک آنان، از زیباترین لباس‌های مشرق‌زمین است."

(شاردن، ۱۳۷۲: ج ۴، ص ۱۵۲)

شاردن به‌ویژه مجذوب هماهنگی رنگ‌ها در لباس زنان ایرانی شده بود. او از پارچه‌های ابریشمی، مخمل، زری‌دوزی و استفاده فراوان از جواهرات سخن می‌گوید و پوشاک ایرانی را نشانه‌ای از روحیه زیبایی‌دوست مردم ایران می‌داند. در نوشته‌های او، لباس ایرانی نوعی "هنر پوشیدنی" توصیف می‌شود؛ هنری که در آن رنگ، پارچه و دوخت، هریک حامل معنا هستند. Pietro Della Valle نیز در سفرنامه خود، زنان ایرانی را از خوش‌پوش‌ترین زنان مشرق‌زمین معرفی می‌کند و می‌نویسد:

ایران، سرزمینی است که تنوع اقلیمی، زبانی و قومی آن، طی هزاران سال به شکل‌گیری یکی از غنی‌ترین سنت‌های پوشاک در جهان انجامیده است. لباس در فرهنگ ایرانی تنها وسیله‌ای برای پوشاندن بدن نبوده، بلکه زبانی بصری برای بیان هویت، جایگاه اجتماعی، باورهای آیینی، شرایط جغرافیایی و حتی جهان‌بینی مردمان این سرزمین بوده است. در بسیاری از جوامع سنتی ایران، نوع پوشش می‌توانست سن، وضعیت تأهل، طبقه اجتماعی، قومیت، شغل و تعلق منطقه‌ای افراد را آشکار کند.

پوشاک اقوام ایرانی را می‌توان همچون "متنی فرهنگی" خواند؛ متنی که در تار و پود آن، تاریخ، اسطوره، طبیعت، مذهب و حافظه جمعی نهفته است. بسیاری از نقوشی که بر لباس‌های محلی دیده می‌شوند، ریشه در نمادهای بسیار کهن ایرانی و حتی پیشاتاریخی دارند؛ نمادهایی که گاه از سفالینه‌های باستانی، نقش‌برجسته‌های هخامنشی و ساسانی، فرش‌های عشایری و آیین‌های باستانی ایران به پوشاک راه یافته‌اند.

پوشاک، جغرافیا و تأثیر اقلیم

پوشاک اقوام ایرانی را نمی‌توان جدا از جغرافیا و اقلیم این سرزمین بررسی کرد؛ زیرا شرایط آب‌وهوایی، نوع معیشت و محیط طبیعی، نقش مستقیمی در شکل‌گیری فرم، جنس و رنگ لباس‌ها داشته‌اند. در مناطق کوهستانی غرب ایران، مانند نواحی کردنشین، استفاده از پارچه‌های ضخیم، پشمی و لباس‌های چندلایه برای مقابله با سرمای شدید رایج بوده است. در مقابل، در

می‌دانستند. در بسیاری از نقاشی‌ها و سفرنامه‌های قرن هفدهم و هجدهم، ایرانیان با ردای بلند، عمامه‌های بزرگ، پارچه‌های فاخر و جواهرات رنگارنگ تصویر شده‌اند. این تصاویر بعدها نقش مهمی در شکل‌گیری نگاه شرق‌شناسانه اروپا به ایران و خاورمیانه ایفا کردند. با این حال، فراتر از نگاه اگزوتیک اروپاییان، پوشاک ایرانی در واقع بازتاب تمدنی چند هزار ساله بود که در آن هنر نساجی، رنگرزی، سوزندوزی و زیباشناسی، بخشی جدایی‌ناپذیر از زندگی روزمره مردم به شمار می‌رفت.

معرفی اختصاری لباس اقوام ایران

پوشاک اقوام کرد

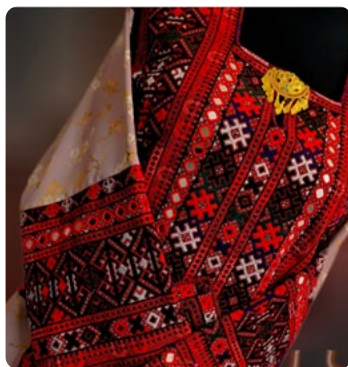

لباس کردی یکی از باشکوه‌ترین و شناخته‌شده‌ترین پوشاک قومی ایران است که پیوند عمیقی با طبیعت کوهستانی و فرهنگ حماسی کردها دارد. زنان کرد معمولاً لباس‌هایی بلند، رنگارنگ و پرچین می‌پوشند که با پارچه‌های

براق، شال‌های بلند و زیورآلات فلزی همراه است. رنگ‌های طلایی، سبز، قرمز و آبی در این پوشش بسیار دیده می‌شود و هرکدام معنایی نمادین دارند؛ برای مثال، قرمز نشانه زندگی و شادی، و سبز نماد طبیعت و زایش است. در پوشاک مردان کرد نیز شال‌های پهن و لباس‌های آزاد، علاوه بر کاربرد عملی در زندگی کوهستانی، نمادی از قدرت و آزادی به شمار می‌روند. بسیاری از پژوهشگران معتقدند حرکت دامن‌های چین‌دار زنان کرد هنگام رقص‌های آیینی، بخشی از زیبایی‌شناسی جمعی فرهنگ کردی را شکل می‌دهد.

پوشاک اقوام بلوچ

پوشاک بلوچ از غنی‌ترین سنت‌های سوزندوزی در ایران و حتی خاورمیانه برخوردار است. لباس زنان بلوچ معمولاً با سوزندوزی‌های پیچیده و هندسی تزئین می‌شود که گاه ماه‌ها زمان برای دوخت آن صرف

می‌شود. بسیاری از این نقوش، ریشه در نمادهای کهن محافظتی و آیینی دارند؛ لوزی‌ها برای دفع چشم‌زخم، مثلث‌ها برای باروری و خطوط شکسته برای حرکت و سفر استفاده می‌شدند. آینه‌دوزی در لباس بلوچ نیز تنها جنبه تزئینی ندارد و در باورهای سنتی، ابزاری برای دور کردن نیروهای منفی محسوب می‌شود. رنگ‌های تند و زنده در کنار هندسه دقیق نقوش، لباس بلوچ را به یکی از مهم‌ترین جلوه‌های هنر بومی ایران تبدیل کرده است.

"زنان ایران جامه‌هایی لطیف، بلند و رنگارنگ بر تن دارند و زینت‌های آنان با چنان مهارتی انتخاب شده که وقار و زیبایی را توأمان نشان می‌دهد."

(دلواله، ۱۳۴۸: ص ۲۳۱)

آنچه در روایت دلواله اهمیت دارد، توجه او به مفهوم "وقار" در پوشش ایرانی است. او برخلاف برخی شرق‌شناسان متأخر، پوشاک زنان ایرانی را صرفاً نمایشی و تزئینی نمی‌بیند، بلکه آن را بخشی از شخصیت اجتماعی و فرهنگی آنان توصیف می‌کند. این نگاه نشان می‌دهد که پوشاک در ایران، علاوه بر زیبایی، حامل نوعی شأن اجتماعی نیز بوده است.

Engelbert Kaempfer، پزشک و سیاح آلمانی، در توصیف دربار صفوی و اشراف ایرانی می‌نویسد:

"جامه‌های ایرانیان، به‌ویژه در میان طبقات بالا، از پارچه‌هایی است که درخشندگی و ظرافت آن در اروپا کمتر دیده می‌شود."

(کمپفر، ۱۳۶۳: ص ۱۸۹)

کمپفر به اهمیت صنعت نساجی ایران نیز اشاره می‌کند و شهرهایی چون اصفهان، یزد و کاشان را از مراکز مهم تولید پارچه‌های نفیس معرفی می‌کند. در دوره صفوی، پارچه‌های ایرانی نه تنها در داخل کشور، بلکه در بازارهای عثمانی و اروپا نیز شهرت فراوان داشتند.

Jane Dieulafoy که در دوره قاجار به ایران سفر کرد، بیش از هر چیز تحت تأثیر تنوع لباس اقوام ایرانی قرار گرفت. او می‌نویسد:

"هر ولایت ایران را می‌توان از جامه مردمانش شناخت؛

لباس در این سرزمین، زبان خاموش اقوام است."

(دیولافو، ۱۳۷۱: ص ۹۸)

این توصیف، اهمیت هویت قومی در پوشاک ایران را نشان می‌دهد. در ایران سنتی، لباس تنها انتخاب فردی نبود؛ بلکه بخشی از حافظه جمعی و نشانه تعلق فرهنگی محسوب می‌شد. رنگ‌ها، فرم لباس، نوع سربند و حتی شیوه دوخت، می‌توانست هویت قومی و منطقه‌ای افراد را آشکار کند. برخی از جهانگردان اروپایی، لباس ایرانی را بخشی از "شکوه شرق"

پوشاک اقوام بختیاری

یکی از اصیل‌ترین و شناخته‌شده‌ترین لباس‌های عشایری ایران است که پیوند عمیقی با زندگی کوچ‌نشینی، کوهستان و فرهنگ حماسی ایل بختیاری دارد. مردان بختیاری با پوشیدن «چوقا» بالاپوشی راه‌راه با خطوط سیاه و سفید شناخته می‌شوند؛ لباسی که برخی پژوهشگران، خطوط عمودی آن را نمادی از کوهستان و استواری می‌دانند. شلوار دبیت گشاد نیز برای حرکت در مسیرهای سخت کوهستانی طراحی شده و کاربردی کاملاً اقلیمی دارد. زنان بختیاری لباس‌هایی رنگارنگ، دامن‌های چین‌دار بلند و روسری‌های گلدار می‌پوشند که در تضاد با طبیعت سنگی و خشن زاگرس، جلوه‌ای زنده و شاعرانه ایجاد می‌کند. رنگ‌های شاد در پوشاک زنان بختیاری، نشانه حیات، شادی و پیوند با طبیعت دانسته می‌شود. در بسیاری از آیین‌ها و جشن‌های ایل، لباس نه‌فقط پوشش، بلکه بخشی از نمایش هویت جمعی و غرور قومی بختیاری‌ها به شمار می‌رود.

Henry Layard در توصیف بختیاری‌ها می‌نویسد:

"جامه بختیاری‌ها، با آن خطوط و رنگ‌های خاص، شکوهی دارد که گویی با طبیعت کوهستان درآمیخته است."
(لایارد، سفرنامه بختیاری، ترجمه مهرباب امیری).

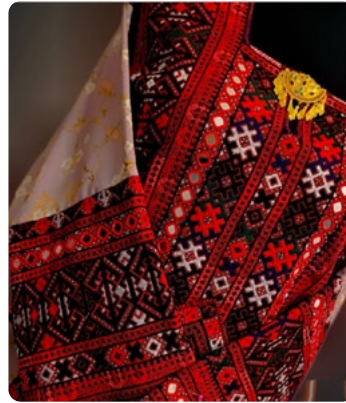
پوشاک اقوام عرب

پوشاک عرب‌های ایران، به‌ویژه در مناطق خوزستان، بازتابی از اقلیم گرم جنوب، فرهنگ قبیله‌ای و پیوند تاریخی با حوزه خلیج فارس است. مردان عرب معمولاً دشداشه یا ثوب‌های بلند و روشن می‌پوشند که به دلیل جنس سبک و رنگ سفید، برای مقابله با گرمای شدید و نور خورشید مناسب است. چفیه و عقال نیز علاوه بر محافظت در برابر باد و گردوغبار، بخشی از هویت فرهنگی و قومی آنان به شمار می‌رود. زنان عرب ایرانی اغلب از لباس‌های بلند، پارچه‌های تیره یا رنگین، و تزئینات سکه‌دوزی و گلدوزی استفاده می‌کنند که در مراسم آیینی و جشن‌ها جلوه‌ای باشکوه پیدا می‌کند. در برخی مناطق، استفاده از رنگ سیاه در پوشش زنان، علاوه بر جنبه فرهنگی و مذهبی، نمادی از وقار و شأن اجتماعی تلقی می‌شود. زیورآلات طلایی بزرگ نیز در میان زنان عرب جنوب ایران، نشانه‌ای از منزلت خانوادگی و ثروت بوده است.

عقال نیز علاوه بر محافظت در برابر باد و گردوغبار، بخشی از هویت فرهنگی و قومی آنان به شمار می‌رود. زنان عرب ایرانی اغلب از لباس‌های بلند، پارچه‌های تیره یا رنگین، و تزئینات سکه‌دوزی و گلدوزی استفاده می‌کنند که در مراسم آیینی و جشن‌ها جلوه‌ای باشکوه پیدا می‌کند. در برخی مناطق، استفاده از رنگ سیاه در پوشش زنان، علاوه بر جنبه فرهنگی و مذهبی، نمادی از وقار و شأن اجتماعی تلقی می‌شود. زیورآلات طلایی بزرگ نیز در میان زنان عرب جنوب ایران، نشانه‌ای از منزلت خانوادگی و ثروت بوده است.

پوشاک اقوام ترکمن

پوشاک ترکمن بازتابی از زندگی صحرا، اسب و فرهنگ عشایری آسیای میانه است. رنگ قرمز در لباس ترکمنی جایگاه ویژه‌ای دارد و در بسیاری از جامه‌ها، فرش‌ها و زیورآلات دیده می‌شود؛ رنگی که نماد قدرت، زندگی و پیوند قبیله‌ای است. زنان ترکمن از زیورآلات بزرگ نقره‌ای استفاده می‌کنند که در باورهای سنتی، خاصیت محافظتی در برابر ارواح و چشم‌زخم داشته‌اند. نقش قوچ و شاخ قوچ، که در بسیاری از تزئینات ترکمنی دیده می‌شود، نماد قدرت، مردانگی و برکت است. لباس ترکمنی علاوه بر جنبه زیبایی‌شناختی، بخشی از هویت قومی و حافظه تاریخی مردم ترکمن محسوب می‌شود.

پوشاک اقوام قشقایی

پوشاک قشقایی با رنگ‌های درخشان و دامن‌های چندلایه، یکی از زنده‌ترین و پویاترین لباس‌های عشایری ایران است. زندگی کوچ‌نشینی و حرکت دائمی در طبیعت، تأثیر مستقیمی بر فرم و ساختار این لباس‌ها گذاشته است. زنان قشقایی اغلب دامن‌هایی بلند و پرچین می‌پوشند که هنگام حرکت، جلوه‌ای سیال و موزون ایجاد می‌کند. روسری‌های رنگی و پارچه‌های گلدار نیز بازتاب ارتباط عمیق این قوم با طبیعت است. بسیاری از نقوش به‌کاررفته در لباس و بافته‌های قشقایی، از گل‌ها، گیاهان و فرم‌های طبیعی الهام گرفته‌اند و نشان‌دهنده پیوند انسان و محیط طبیعی هستند.

پوشاک اقوام شمال

پوشاک محلی گیلان و مازندران، به دلیل طبیعت سرسبز و زندگی کشاورزی این مناطق، سرشار از رنگ‌های شاد و زنده است. زنان شمال ایران معمولاً دامن‌های کوتاه و رنگارنگ، جلیقه‌های تزئینی و روسری‌های گلدار می‌پوشند که با محیط طبیعی منطقه هماهنگی دارد. رنگ سبز در این لباس‌ها نماد طبیعت و باروری است و استفاده از گل‌ها و نقوش گیاهی، رابطه نزدیک انسان شمال ایران با زمین و کشاورزی را نشان می‌دهد. فرم این لباس‌ها علاوه بر زیبایی، متناسب با رطوبت و شرایط اقلیمی شمال طراحی شده و بخشی از هویت فرهنگی این مناطق را شکل می‌دهد.

فارس‌ها، نوعی وقار شهری و تأثیر فرهنگ درباری ایران دیده می‌شود که آن را از لباس عشایری متمایز می‌کند.

در انتها باید گفت: سرزمینی چون ایران، پوشاک تنها پوششی برای بدن نبوده، بلکه زبانی خاموش برای روایت تاریخ، جغرافیا، آیین و هویت مردمان این سرزمین به شمار می‌رفته است. از سوزن‌دوزی‌های هندسی بلوچ تا دامن‌های رنگین قشقایی، از چوقای بختیاری تا پارچه‌های فاخر شهری در شیراز و تهران، هر لباس بخشی از حافظه فرهنگی ایران را در خود حفظ کرده است. این تنوع چشمگیر در رنگ، نقش و فرم، بازتابی از اقلیم‌های گوناگون، شیوه‌های مختلف زندگی و جهان‌بینی اقوام ایرانی است؛ گویی ایران، سرزمینی است که فرهنگ خود را نه فقط در کتاب‌ها و بناها، بلکه در تار و پود پارچه‌ها نیز ثبت کرده است. پوشاک سنتی ایران را می‌توان یکی از زنده‌ترین جلوه‌های میراث فرهنگی این تمدن دانست؛ میراثی که هنوز در میان رنگ‌ها، دوخت‌ها و نقش‌های اقوام ایرانی نفس می‌کشد و در حفظ و انتقال آن به آیندگان باید بیش از پیش کوشا باشیم.

منابع کتاب‌ها و سفرنامه‌ها

سفرنامه شاردن

شاردن، ژان. سفرنامه شاردن. ترجمه اقبال یغمایی. تهران: انتشارات توس، ۱۳۷۲.

سفرنامه دلاواله

دلاواله، پیتر. سفرنامه دلاواله. ترجمه شجاع‌الدین شفا. تهران: انتشارات علمی و

فرهنگی، ۱۳۴۸.

سفرنامه کمپفر

کمپفر، انگلبرت. سفرنامه کمپفر. ترجمه کیکاووس جهان‌داری. تهران: انتشارات

خوارزمی، ۱۳۶۳.

سفرنامه دیولافوا

دیولافوا، ژان. سفرنامه دیولافوا. ترجمه فره‌وشی. تهران: انتشارات دانشگاه تهران، ۱۳۷۱.

History of Persian Costume

.Parviz Tanavoli. Persian Costumes and Textiles. Tehran Publications

Iranian Tribal Textiles

Parviz Tanavoli. Iranian Tribal Rugs & Textiles. Tehran

پوشاک اقوام آذربایجان

ترکیبی از ظرافت شهری، فرهنگ عشایری و تأثیرات تاریخی جاده ابریشم است. زنان آذری معمولاً پیراهن‌های بلند و رنگارنگ با دامن‌های چین‌دار، جلیقه‌های مخمل‌دوزی‌شده و روسری‌های ابریشمی می‌پوشیدند که با سکه‌دوزی، گل‌دوزی و زیورآلات نقره تزئین می‌شد. استفاده از پارچه‌های مخمل، ابریشم و ترمه

در لباس‌های آذری، نشان‌دهنده پیوند دیرینه این منطقه با تجارت و هنر نساجی بوده است. رنگ‌های قرمز، زرشکی، سبز و آبی در پوشاک آذری بسیار دیده می‌شود و اغلب نشانه شادی، برکت، طبیعت و زندگی تلقی می‌شده‌اند.

پوشاک مردان آذری نیز معمولاً شامل کلاه‌های پوستی، نیم‌تنه‌های بلند، شلوارهای گشاد و کمربندهای پارچه‌ای بوده است که هم با سرمای مناطق کوهستانی آذربایجان هماهنگ بود و هم تحرک لازم برای زندگی روستایی و عشایری را فراهم می‌کرد. در میان عشایر شاهسون‌ها، لباس‌ها اغلب با نقش‌های هندسی و رنگ‌های تند همراه بود که شباهت زیادی با نقوش فرش و گلیم آذربایجان داشت. بسیاری از پژوهشگران معتقدند بخشی از نقوش لباس‌های سنتی آذری، ریشه در هنر کهن قفقاز، ایران باستان و سنت‌های عشایری منطقه دارد.

Jean Chardin در بخشی از سفرنامه خود، به زیبایی پوشاک مردم آذربایجان اشاره می‌کند و می‌نویسد:

"مردم آذربایجان، به‌ویژه زنان، جامه‌هایی با رنگ‌های زنده و پارچه‌های نفیس بر تن دارند که ظرافت آن چشم هر مسافری را خیره می‌کند." (شاردن، ۱۳۷۲: ج ۳، ص ۲۱۱)

در فرهنگ آذری، لباس علاوه بر کارکرد روزمره، بخشی از آیین‌ها و مراسم سنتی نیز بوده است. در جشن‌ها، عروسی‌ها و رقص‌های محلی مانند یاللی، حرکت دامن‌های بلند و پارچه‌های رنگین، بخشی از زیبایی بصری و هویت جمعی جامعه آذری را شکل می‌داد. به همین دلیل، پوشاک سنتی آذری را می‌توان یکی از مهم‌ترین جلوه‌های هنر، هویت و حافظه فرهنگی شمال غرب ایران دانست.

پوشاک اقوام فارس

پوشاک سنتی فارس‌ها، به‌ویژه در مناطق مرکزی و جنوبی ایران، مانند شیراز بیشتر بر ظرافت پارچه، دوخت و وقار استوار بود تا رنگ‌های بسیار تند قومی. زنان فارس معمولاً پیراهن‌های بلند، دامن‌های چین‌دار، شلوارهای گشاد و روسری‌های نازک ابریشمی می‌پوشیدند. در بسیاری از مناطق فارس، پارچه‌های گل‌دار، ترمه، مخمل و زری‌دوزی‌شده رواج داشت که نشان‌دهنده پیوند این منطقه با هنر نساجی ایران بود. مردان نیز اغلب قبای بلند، کلاه نم‌دی یا پارچه‌ای، شال کمر و عبا می‌پوشیدند. در پوشاک

غربالگری‌های پزشکی

چه زمانی باید چکاپ انجام دهیم؟

گردآورنده: دکتر تینا ظفری

مقدمه

خیلی از بیماری‌ها، مخصوصاً بعضی سرطان‌ها و بیماری‌های مزمن، ممکن است سال‌ها بدون علامت باشند. هدف "غربالگری" این است که بیماری را قبل از ایجاد علائم پیدا کنیم؛ زمانی که درمان ساده‌تر و مؤثرتر است. اما یک نکته بسیار مهم:

غربالگری برای افراد "بدون علامت" طراحی شده است.

اگر علائمی مثل خونریزی، کاهش وزن ناخواسته، تحریک شبانه، درد مداوم، توده، تغییر در اجابت مزاج، سرفه طولانی یا هر علامت نگران‌کننده‌ای دارید، نباید منتظر سن غربالگری بمانید و باید زودتر به پزشک مراجعه کنید.

همچنین اگر:

- ◆ سابقه خانوادگی سرطان یا بیماری خاص دارید
 - ◆ قبلاً جراحی یا بیماری مهم داشته‌اید
 - ◆ سابقه شخصی سرطان دارید
 - ◆ سیگار می‌کشید یا عوامل خطر خاص دارید
- ممکن است برنامه غربالگری شما متفاوت باشد و نیاز به بررسی زودتر یا دقیق‌تر داشته باشید.

همه افراد بدون علامت توصیه نمی‌شود.

در عوض، تمرکز اصلی روی موارد زیر است:

- ◆ شناسایی افراد پرخطر
- ◆ آموزش بررسی پوست
- ◆ و معاینه هدفمند توسط پزشک

چه کسانی ریسک بالاتری دارند؟

افراد زیر ممکن است نیاز به پایش منظم‌تر پوست داشته باشند:

- ◆ سابقه شخصی سرطان پوست
- ◆ سابقه خانوادگی ملانوما
- ◆ پوست روشن و حساس به آفتاب
- ◆ تعداد زیاد خال
- ◆ آفتاب سوختگی شدید، مخصوصاً در کودکی
- ◆ کار یا فعالیت طولانی در فضای باز
- ◆ مصرف داروهای سرکوب‌کننده ایمنی
- ◆ سابقه‌ی استفاده از دستگاه سولاریوم برای برنز کردن پوست
- ◆ سابقه‌ی مواجهه با آرسنیک

به چه تغییراتی باید توجه کنیم؟

هر تغییر جدید یا غیرعادی در پوست باید بررسی شود، مخصوصاً:

- ◆ تغییر اندازه، رنگ یا شکل خال
 - ◆ ایجاد ضایعه جدید
 - ◆ زخمی که خوب نمی‌شود
 - ◆ خونریزی یا خارش ضایعات پوستی
 - ◆ لکه یا خالی که به مرور تغییر می‌کند
- یکی از روش‌های ساده توجه به خال‌ها، قانون ABCDE است:
- ◆ A - Asymmetry: نامتقارن بودن
 - ◆ B - Border: حاشیه نامنظم
 - ◆ C - Colour: تغییر یا چند رنگ بودن

غربالگری و پایش سرطان پوست (Skin) Cancer Screening & (Surveillance)

استرالیا یکی از بالاترین میزان‌های سرطان پوست در جهان را دارد، به همین دلیل آگاهی و بررسی تغییرات پوستی اهمیت زیادی دارد.

با این حال، بر اساس گایدلاین‌های استرالیا، غربالگری روتین کل بدن برای

۵۰ تا ۷۴ سال

در این بازه سنی، بعضی سرطان‌ها و بیماری‌های مزمن شایع‌تر می‌شوند و به همین دلیل غربالگری منظم اهمیت بیشتری پیدا می‌کند. هدف این بررسی‌ها پیدا کردن بیماری قبل از ایجاد علائم است؛ زمانی که درمان معمولاً ساده‌تر و مؤثرتر خواهد بود.

◆ غربالگری سرطان پستان (Breast Cancer Screening)

برای بیشتر خانم‌ها، ماموگرافی هر ۲ سال یکبار توصیه می‌شود.

◆ غربالگری سرطان پروستات (Prostate Cancer Screening)

برای بیشتر آقایان، غربالگری معمولاً با آزمایش خون PSA هر دو سال یکبار انجام می‌شود.

◆ غربالگری سرطان دهانه رحم (Cervical Cancer Screening)

غربالگری سرطان دهانه رحم همچنان ادامه پیدا می‌کند و معمولاً هر ۵ سال انجام می‌شود، مگر اینکه پزشک بر اساس شرایط فردی برنامه متفاوتی توصیه کند.

◆ غربالگری سرطان روده (Colorectal / Bowel Cancer Screening)

معمولاً با تست مدفوع (FOBT/FIT) هر ۲ سال انجام می‌شود.

◆ غربالگری سرطان ریه (Lung Cancer Screening)

در استرالیا، معمولاً این غربالگری برای افراد بین ۵۰ تا ۷۰ سال که یکی از شرایط زیر را دارند، در نظر گرفته می‌شود:

◆ مصرف کنونی سیگار (حدود ۳۰ پاکت-سال یا بیشتر)

◆ سابقه ی مصرف سیگار در ۱۰ سال گذشته

این غربالگری معمولاً با CT اسکن با دوز پایین (Low-dose CT scan) انجام می‌شود و هدف آن پیدا کردن سرطان ریه در مراحل اولیه، قبل از ایجاد علائم است.

بررسی بیماری‌های مزمن

◆ فشار خون

بررسی منظم فشار خون برای پیشگیری از سکته مغزی، بیماری قلبی-عروقی، نارسایی کلیه و نابینایی اهمیت زیادی دارد.

◆ کلسترول و ریسک قلبی-

عروقی

چک منظم کلسترول و ارزیابی ریسک بیماری قلبی کمک می‌کند خطر سکته قلبی و مغزی زودتر شناسایی شود.

◆ Diameter - D: بزرگ شدن ضایعه

◆ Evolving - E: تغییر تدریجی در ظاهر

پایش و معاینه پوست

در افراد پرخطر، پزشک ممکن است موارد زیر را توصیه کند:

◆ معاینه منظم پوست

◆ ثبت و مقایسه‌ی روتین نقشه‌ی خال‌ها (mole mapping)

◆ تصویربرداری از خال‌ها با دستگاه فوتوفایندر (Fotofinder) یا dermatoscope

◆ یا ارجاع به متخصص پوست

فاصله بررسی‌ها بر اساس ریسک هر فرد متفاوت است.

غربالگری‌های رایج بر اساس سن در استرالیا

۱۸ تا ۳۹ سال

در این سن بیشتر تمرکز روی موارد زیر است:

◆ فشار خون

◆ سلامت روان

◆ سلامت جنسی

◆ واکسن‌ها

◆ وزن و سبک زندگی

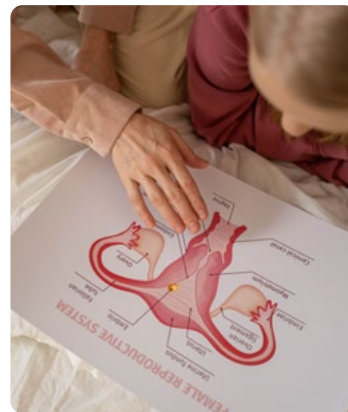
برای خانم‌ها، غربالگری سرطان

دهانه رحم (Cervical

Screening) از سن ۲۵ سالگی

شروع می‌شود و معمولاً هر ۵ سال

یکبار انجام می‌شود.

۴۰ تا ۴۹ سال

در این سن بررسی عوامل خطر قلبی و متابولیک اهمیت بیشتری پیدا می‌کند:

◆ ارزیابی ریسک دیابت

◆ بررسی سطح کلسترول

◆ اندازه‌گیری فشار خون

◆ ارزیابی ریسک بیماری قلبی

◆ ماموگرافی (Breast Cancer Screening)

برای بعضی خانم‌ها، بسته به ریسک فردی، ماموگرافی ممکن است از ۴۰ سالگی شروع شود.

◆ غربالگری سرطان پروستات (Prostate Cancer Screening)

برای بعضی آقایان، بسته به ریسک فردی، آزمایش خون PSA ممکن است از ۴۰ سالگی شروع شود.

◆ سرطان روده (Bowel Cancer Screening)

در استرالیا معمولاً از ۴۵ سالگی شروع می‌شود و با تست مدفوع هر ۲ سال انجام می‌شود.

◆ بررسی دیابت

ارزیابی قند خون و ریسک دیابت به خصوص در افراد دارای اضافه وزن، سابقه خانوادگی یا کم تحرکی اهمیت دارد.

◆ وزن و فعالیت فیزیکی

پیگیری وزن، دور کمر، میزان فعالیت بدنی بخش مهمی از پیشگیری بیماری‌های مزمن است.

◆ ارزیابی پوکی استخوان (Osteoporosis Risk Assessment)

با افزایش سن، خطر پوکی استخوان و شکستگی بیشتر می‌شود. پزشک ممکن است بر اساس موارد زیر، نیاز به تصویربرداری تراکم استخوان (Bone Density Scan / DEXA) را بررسی کند:

◆ سن

◆ سابقه‌ی برخی بیماری‌های مزمن

◆ سابقه شکستگی استخوان

◆ یائسگی

◆ مصرف بعضی داروها

◆ سابقه خانوادگی

بالای ۷۵ سال

تصمیم‌گیری درباره ادامه غربالگری‌ها پس از این سن، بیشتر بر اساس موارد زیر خواهد بود:

◆ وضعیت سلامت فرد

◆ طول عمر مورد انتظار

◆ کیفیت زندگی

◆ ترجیح شخصی بیمار

چیزی که غربالگری نیست!

خیلی مهم است بدانیم:

❌ چکاپ کامل و اسکن کل بدن برای همه افراد توصیه نمی‌شود.

❌ انجام آزمایش‌های غیرضروری می‌تواند باعث اضطراب، هزینه اضافه و حتی تشخیص‌های اشتباه شود.

غربالگری زمانی مفید است که:

✅ پشتوانه علمی قوی داشته باشد.

✅ برای گروه سنی مشخص توصیه شده باشد.

✅ فایده آن بیشتر از ضرر احتمالی باشد.

چه زمانی باید زودتر به پزشک مراجعه کنیم؟

حتی اگر هنوز به سن غربالگری نرسیده‌اید، در صورت وجود این موارد یا هر نوع علامت دیگر، بهتر است زودتر بررسی شوید:

◆ خون در مدفوع یا ادرار

◆ کاهش وزن بدون دلیل

◆ تعریق شبانه

◆ تغییر در اجابت مزاج

◆ توده جدید

◆ تغییر در خال پوستی

◆ خونریزی غیرطبیعی مثل خونریزی بعد از یائسگی

◆ سرفه طولانی

◆ خستگی شدید مداوم

◆ تنگی نفس

◆ خلط خونی

جمع‌بندی

غربالگری به معنی پیدا کردن زود هنگام بیماری در افراد بدون علامت است، نه جایگزین مراجعه پزشکی هنگام بروز علائم.

سن‌های توصیه‌شده فقط یک راهنمای عمومی هستند و بسته به سابقه شخصی و خانوادگی هر فرد ممکن است تغییر کنند.

بهترین کار این است که درباره برنامه مناسب غربالگری خودتان با GP یا پزشک خانواده‌ی خود صحبت کنید.

محتوای بالا صرفاً برای اهداف آموزشی و اطلاعاتی ارائه می‌شود

و جایگزینی برای مشاوره، تشخیص، یا درمان حرفه‌ای پزشکی

نیست. توصیه می‌شود در مورد هر گونه سوال در رابطه با

وضعیت یا درمان پزشکی با پزشک خانواده‌ی خود مشورت کنید.

منابع

RACGP Red Book Lifecycle Chart

RACGP Preventive Activities Guidelines

<https://www.canceraustralia.gov.au/key-initiatives/national-lung-cancer-screening-program>

https://www.cancer.org.au/cancer-information/causes-and-prevention/sun-safety/check-for-signs-of-skin-cancer?utm_source=chatgpt.com

پزشک و میزبان پادکست "تندرستی با تینا"

عادی همیشه

زندگی عادی همیشه
بعدِ دی ماه، ماهِ خونین
آه مادر گرفت بر تن
دامنِ خاکِ سرزمین

زندگی عادی همیشه
ما دیگه بر نمی گردیم
عزیزامون و کُشتن ما
مُردن و زندگی کردیم

زندگی عادی همیشه
یه زخمی مونده رو دل‌ها
بی خداحافظی رفتن
هجده و نوزده دی ماه

برادر بودن و خواهر
عزیزِ تو عزیزِ من
همه فرزندانِ ایران و

جان به جان فدای میهن
وطن، دی ماه و رگبارِ گلوله
وطن، هر گوشه ایش سیاوشونه
عزیزامون و کُشتن کوچه کوچه
وطن، خیابوناش دریایِ خونه

زندگی عادی همیشه
وقتی خشمِ تو مُشتامون
یا وقتی خوشه ی نفرت
سبزه از خونِ دلامون

بچه هامون و که کُشتن
توی سرمایِ زمستون
می کُشن وقتِ اذان و
نعره می کُشن تو میدون

زندگی عادی همیشه
بعدِ این همه جنایت
عادی واسه اونا که
عادتشونه خیانت

برادر بودن و خواهر
عزیزِ تو عزیزِ من
همه فرزندانِ ایران و
جان به جان فدای میهن
وطن، دی ماه و رگبارِ گلوله
وطن، هر گوشه ایش سیاوشونه
عزیزامون و کُشتن کوچه کوچه
وطن، خیابوناش دریایِ خونه

ترانه سرا: فرشید کاظمیان
نه می بخشیم، نه فراموش می کنیم

گزارش فعالیت‌های انجمن فرهنگی کابورا

گردآورنده: فهیم سروری
دبیر انجمن فرهنگی کابورا

همچنین انجمن فرهنگی کابورا در پایان همین ماه، مجلس باشکوهی را به مناسبت گرامی‌داشت حکیم ابوالقاسم فردوسی برگزار خواهد کرد. در این برنامه، شماری از مهمانان، فرهنگیان، پژوهشگران و سخنرانان دعوت شده حضور خواهند داشت و درباره جایگاه فردوسی و نقش شاهنامه در حفظ زبان و هویت سخنرانی خواهند داشت.

انجمن فرهنگی کابورا در ادامه برنامه‌های فرهنگی و ادبی خویش، هر ماه در دومین یکشنبه هر ماه نشست‌های آموزشی و فرهنگی شاهنامه‌خوانی را در Autumn Place، واقع در Doveton، برگزار می‌کند. این نشست‌ها که حدود چهار ساعت ادامه می‌یابد، با حضور علاقه‌مندان فرهنگ و ادب فارسی برگزار شده و به یکی از محافل فعال فرهنگی جامعه تبدیل گردیده است.

بخش نخست برنامه به شاهنامه‌خوانی و شرح داستان‌های شاهنامه اختصاص دارد که توسط جناب سلام سنگی، با خوانشی زیبا، حماسی و تأثیرگذار اجرا می‌شود. در این بخش، افزون بر خواندن ابیات، درباره مفاهیم فرهنگی، اخلاقی و ادبی شاهنامه نیز توضیحات و گفتگوهای ارائه می‌گردد که مورد استقبال گسترده شرکت‌کنندگان قرار گرفته است.

پس از استراحتی کوتاه، بخش دوم برنامه آغاز می‌شود که در آن علاقه‌مندان و شاگردان، بخش‌هایی از شاهنامه را به‌گونه آموزشی اجرا می‌کنند. هدف این بخش، آموزش درست‌خوانی، فن بیان، شیوه اجرای شاهنامه و آشنایی نسل جوان با ادبیات کلاسیک فارسی است.

شهنامه و شمشیر

دلهم یک شام کابل، یک شب پنجشیر می خواهد
جوانم، روحم شهنامه و شمشیر می خواهد

در این پس کوچه‌های سرد ملبورن، نفس تنگ است
تنم اینجا، ولی جانم تب پامیر می خواهد

پدر در خاک کابل مانده و مادر میان خون...
کدامین واژه، شرح این غم و تصویر می خواهد؟

خوشا برقی که از پیشانی آن قله می تابد
عقاب خسته‌ی این صخره، زنجیر می خواهد

بگو با کرکسان، هندوکش ما سر نمی‌ساید
اگرچه زخمی است و اندکی تغییر می خواهد

اگر از نسل زالی، سرفرازی را علامت کن
که خاک ما نه زاری، گیو با تدبیر می خواهد

خوشا آن که به جای سجده بر درگاه نامردان
نماز سرخ، در پهنای پامیر می خواهد

اگر آرش نمانده، تیر ما در چله بیدار است
وطن، از ما باروت و کمان و تیر می خواهد

بزن بر طبل بازگشتن! که این آوازه‌ی مغموم
مزارش را فقط در کابل دلگیر می خواهد

کجایی مادر؟ آن شالی که بوی جبهه می‌آورد
بیابور! پسرت شهنامه و شمشیر می خواهد

سراینده: صائم خراسانی

جاذبه‌های توریستی قلمرو شمالی استرالیا بخش اول: داروین و کاترین

گردآورنده: رضا داوری

داروین به عنوان پایتخت این منطقه، شهری مدرن و چندفرهنگی است و کاترین نیز به خاطر طبیعت آرام و دره‌های معروف خود شهرت دارد.

تفاوت قلمرو و ایالت در استرالیا

قلمرو یا تریتری بخشی از استرالیا است که جزئی از یک ایالت محسوب نمی‌شود. در استرالیا دو قلمرو؛ شمالی (Northern Territory) و مرکزی (Australian Capital Territory) وجود دارد. تفکیک بین ایالت‌ها و قلمروها در کل برای راحتی اداری انجام شده است. تفاوت عمده بین ایالت با قلمرو در نحوه حکومت آنها است. ایالات کاملاً مستقل هستند ولی قلمروها تحت نظارت دولت مرکزی می‌باشند. ایالات استرالیا حتی قبل از شروع دولت فدرال تشکیل شدند. در قانون اساسی استرالیا، ایالات از اختیارات خود محافظت می‌کنند. قانون‌گذاری قلمروها توسط پارلمان صورت می‌گیرد. اما در ایالات پارلمان چنین حقی را ندارد.

دین و زبان در قلمرو شمالی

بیش از ۱۰۰ زبان و گویش بومی در قلمرو شمالی وجود دارد. طبق آخرین آمارگیری ۵۸ درصد از جمعیت سرزمین شمالی استرالیا به زبان انگلیسی صحبت می‌کنند. به جز زبان انگلیسی که در شهرهای داروین و آلیس اسپرینگز رایج است، سایر زبان‌های رایج در این سرزمین عبارتند از: کریول (Kriol یک زبان خلاق انگلیسی)، جامبارپوینگو (Djambarrpuynu)، یونانی، تاگالوگ (Tagalog زبان ساکنین منطقه‌ای در فیلیپین)، وارلپیری (Warlpiri).

سرزمین قلمرو شمالی استرالیا (Northern Territory of Australia) یکی از قلمروهای استرالیا است که همان‌طور که از اسم آن پیداست، در قسمت شمالی این کشور واقع شده است. استرالیا شمالی از شرق به کوئینزلند (Queensland)، از غرب به ایالت استرالیا غربی (Western Australia) و از جنوب به استرالیا جنوبی (South Australia) محدود می‌شود. از شمال هم دریای تیمور (Timor Sea)، دریای آرافورا (Arafura Sea) و خلیج کارپنتاریا (Gulf of Carpentaria) این سرزمین را احاطه کرده‌اند. قلمرو شمالی استرالیا یکی از زیباترین و خاص‌ترین مناطق این کشور است که به دلیل طبیعت بکر، فرهنگ بومی، آب‌وهوای گرمسیری و جاذبه‌های طبیعی فراوان شناخته می‌شود. این منطقه دارای پارک‌های ملی مشهور، رودخانه‌ها، آبشارها، سواحل زیبا و حیات وحش منحصربه‌فرد است. در این سرزمین آبشارها، مناطق ساحلی، صخره‌ها و کوه‌ها به وفور دیده می‌شود. همچنین شمال استرالیا شمالی را جنگل‌های مرطوب فراگرفته و دیگر مناطق این سرزمین نسبتاً بیابانی با کوه‌های بلند است. بیش از یک چهارم جمعیت این قلمرو را بومیان استرالیا تشکیل می‌دهند که بالاترین نسبت حضور بومیان در استرالیا است. جاده‌های این قلمرو تا سال ۲۰۰۷ محدودیت سرعت نداشتند و داروین در سال ۲۰۰۴ برای اولین بار به خط راه آهن ملی وصل شد. هر ساله گردشگران بسیاری از سراسر جهان برای بازدید از شهرهای داروین و کاترین به قلمرو شمالی سفر می‌کنند.

میزان بارش بسیار متغیر است و بیش‌تر در تابستان رخ می‌دهد. در شمال، میزان بارندگی سالانه حدود ۶۰ اینچ (۱۵۲۵ میلی‌متر) و در جنوب شرقی، میزان بارندگی فقط ۵ اینچ (۱۳۰ میلی‌متر) است. این اختلاف نشان‌دهنده کاهش تأثیرات موسمی شمال غربی و وابستگی روزافزون به رگبارهای استوایی است. فقط در حدود یک‌سوم این منطقه سالانه بین ۱۵ تا ۴۰ اینچ (۳۸۰ تا ۱۰۱۵ میلی‌متر) بارندگی دارد.

در شمال به مدت هشت ماه از سال آب‌وهوا گرم و مرطوب است. میانگین دما در داروین، بزرگ‌ترین شهر قلمرو، در ژانویه ۲۹ درجه سانتیگراد و در ژوئیه ۲۵ درجه سانتیگراد است. فصل مرطوب با طوفان‌های استوایی و باران‌های موسمی همراه است. بیش‌ترین میزان بارندگی بین دسامبر و مارس رخ می‌دهد؛ زمانی که رعدوبرق معمول است و رطوبت نسبی بعد از ظهر در مرطوب‌ترین ماه به‌طور متوسط بیش از ۷۰ درصد است. قلمروی شمالی عاری از یخبندان است و تاکنون یخبندان در این منطقه ثبت نشده است. مناطق ساحلی قلمرو شمالی استرالیا به دلیل وجود آب‌های گرم اقیانوس هند و استوایی، در معرض خطر سیکلون‌ها و طوفان‌های استوایی قرار دارند که معمولاً در فصل بارانی رخ می‌دهند.

داروین و جاذبه‌های گردشگری آن

داروین شهری گرمسیری با فرهنگی متنوع است بازارهای شبانه، غذاهای آسیایی، سواحل زیبا و فضای آرام این شهر باعث شده که گردشگران زیادی به آن سفر کنند. یکی از معروف‌ترین مکان‌های داروین، منطقه واترفرانز است که دارای استخر مصنوعی، رستوران‌ها و فضای تفریحی می‌باشد. دو بخش بزرگ اقتصادی شهر داروین معدن و جهانگردی است. با توجه به موقعیت مکانی، داروین به‌عنوان دروازه‌ای برای مسافران استرالیایی به آسیا عمل می‌کند. مهم‌ترین منابع معدنی این منطقه طلا، روی و بوکسیت همراه با منگنز و بسیاری دیگر است. تولید انرژی بیش‌تر با نفت و گاز طبیعی دریای تیمور در خارج از ساحل انجام می‌شود؛ اگرچه در نزدیکی داروین ذخایر اورانیوم قابل‌توجهی وجود دارد. جهانگردی یکی از بزرگ‌ترین صنایع داروین و بخش عمده اشتغال برای سرزمین شمالی است. حضور نظامی که هم در داروین و هم در سرزمین شمالی گسترده‌تر از بقیه مناطق استرالیا است، منبع قابل‌توجهی برای اشتغال است.

دین غالب در قلمرو شمالی، مسیحیت است. بزرگ‌ترین گروه مذهبی مربوط به کاتولیست‌ها است. حدود ۳۰ درصد از جمعیت ساکن در این قلمرو به هیچ دینی اعتقاد ندارند. بودیسم بزرگ‌ترین دین غیر مسیحی در این قلمرو است. بعد از آن، هندوئیسم است که سریع‌ترین رشد جمعیت دینی در این سرزمین را دارد.

تاریخچه شهر داروین

شهر داروین در سال ۱۸۶۹ تأسیس شد و نام آن به افتخار چارلز داروین، دانشمند مشهور انگلیسی، انتخاب گردید. این شهر به دلیل موقعیت جغرافیایی خود در شمال استرالیا، همواره اهمیت تجاری و نظامی داشته است. در ابتدا داروین بندری کوچک بود اما به مرور زمان با توسعه تجارت و حمل‌ونقل دریایی رشد کرد. امروزه داروین یکی از مهم‌ترین شهرهای شمال استرالیا محسوب می‌شود و نقش مهمی در ارتباط استرالیا با کشورهای آسیایی دارد.

بمباران داروین در جنگ جهانی دوم

قلمرو شمالی همچنین تنها قسمت استرالیا در طول تاریخ است که نبرد نظامی را از نزدیک دیده است. شهر داروین در طول جنگ جهانی دوم به دفعات از سوی نیروی شاهنشاهی هوایی ژاپن بمباران شد. در طول جنگ جهانی دوم، شهر داروین نقش بسیار مهمی در دفاع از استرالیا داشت. در ۱۹ فوریه سال ۱۹۴۲، نیروهای ژاپنی حمله هوایی گسترده‌ای به داروین انجام دادند که به عنوان بزرگ‌ترین حمله نظامی علیه خاک استرالیا شناخته می‌شود. در این حمله بیش از ۲۴۰ نفر کشته شدند و بسیاری از ساختمان‌ها، کشتی‌ها و تأسیسات نظامی آسیب دیدند. این رویداد باعث شد دولت استرالیا اهمیت دفاع از شمال کشور را بیشتر درک کند. امروزه موزه‌ها و یادبودهایی در داروین وجود دارند که تاریخ جنگ جهانی دوم و بمباران این شهر را به بازدیدکنندگان معرفی می‌کنند.

آب و هوا

قلمروی شمالی دارای یک سیستم آب‌وهوایی موسمی با دو فصل است: تابستان مرطوب (از نوامبر تا آوریل) و زمستان خشک (از مه تا اکتبر).

حشرات هستند. این عجیب‌ترین منظره برای دیدن است؛ زیرا تپه‌ها تقریباً به شکل مجسمه‌هایی هستند که انگار توسط یکی از سورتالیست‌های بزرگ ساخته شده‌اند. شهر گمشده نیز در این پارک قرارداد. یکی از مهم‌ترین جاذبه‌های این پارک، آبشارهای باورنکردنی و استخرهای کم‌عمق است که شناکردن در آن‌ها در این منطقه گرم، بسیار لذت‌بخش است.

شهر کاترین و دره کاترین

شهر کاترین در جنوب داروین قرار دارد و به دلیل طبیعت آرام و چشمه‌های آب گرم شناخته می‌شود. مهم‌ترین جاذبه این منطقه، دره کاترین یا

Katherine Gorge است که در پارک ملی نیت‌میلوک قرار دارد. گردشگران می‌توانند با قایق یا کایاک در رودخانه حرکت کنند و از منظره صخره‌های عظیم و طبیعت منطقه لذت ببرند.

مهم‌ترین جاذبه این منطقه، Nitmiluk Gorge است که قبلاً با نام Katherine Gorge شناخته می‌شد. این دره بخشی از پارک ملی نیت‌میلوک است و از مجموعه‌ای از ۱۳ دره عمیق تشکیل شده که رودخانه Katherine از

میان آن‌ها عبور می‌کند.

بهترین زمان بازدید از کاترین و نیت‌میلوک معمولاً فصل خشک یعنی ماه‌های May تا September است. در این زمان هوا خنک‌تر و رطوبت کمتر است. فاصله داروین تا کاترین حدود ۳ تا ۴ ساعت رانندگی است.

پارک ملی کاکادو

پارک ملی کاکادو یکی از معروف‌ترین جاذبه‌های طبیعی استرالیا است و در فهرست میراث جهانی یونسکو قرار دارد.

این پارک دارای آبشارها، تالاب‌ها، تمساح‌های آب شور و نقاشی‌های صخره‌ای بومیان استرالیا است. گردشگران می‌توانند در تورهای قایق‌سواری شرکت کرده و از طبیعت بی‌نظیر منطقه لذت ببرند.

پارک ملی کاکادو بزرگ‌ترین پارک ملی استرالیا است که تقریباً به اندازه نصف سوئیس است. پارک ملی کاکادو نمایش شگفت‌انگیزی از تنوع طبیعت است. این پارک دارای مجموعه‌ای از مناظر و اکوسیستم‌ها و همچنین حیوانات بومی است. با دو ساعت رانندگی از داروین، می‌توان به این پارک رسید. این پارک یک منطقه فرهنگی مهم برای مردم بومی محلی است و با همکاری متولیان سنتی آن اداره می‌شود. حیوانات وحشی متنوعی در این پارک زندگی می‌کنند که از میان آن‌ها می‌توان به تمساح بزرگ آب‌شور اشاره کرد. در این پارک هرآنچه که شما از یک پارک ملی انتظار دارید را می‌توانید پیدا کنید؛ مانند رودخانه، آبشار، صخره‌های سنگی و یا حتی تپه‌های موریانه عظیم هفت‌متری.

پارک ملی لیچفیلد

پارک ملی لیچفیلد یک چشم‌انداز طبیعی خیره‌کننده است که در فاصله یک ساعت رانندگی در جنوب داروین واقع شده است. تپه‌های موریانه‌ای باورنکردنی در این پارک قرار دارند که مانند سنگ قبرهای ساخته‌شده از

جغرافیای جان

این نام‌ها، حالا خودِ ایران‌اند. آن‌ها نمرده‌اند؛ آن‌ها در رگ‌های این نقشه جاری شده‌اند تا جان ببخشند. هر نام، ستاره‌ای است در این شبِ طولانی که راه را نشان می‌دهد. نگاه کردن به این نقشه، آمیزه‌ای است از غمی سنگین که کوه را خرد می‌کند، و امیدیی سوزان که قلب را به تپش درمی‌آورد. این نقشه، سندِ مظلومیتِ ماست، اما مهم‌تر از آن، سندِ زنده بودنِ امید است. تا زمانی که این نام‌ها در کنار هم نفس می‌کشند، "آزادی" دور نیست.

وقتی به این تصویر نگاه می‌کنم، سنگینی عجیبی روی سینه‌ام حس می‌کنم. این دیگر فقط یک نقشه نیست؛ این تنی است که با هزاران هزار زخمِ نامریی، وصله‌پینه شده است. این پهنه‌ی سبز و سفید و سرخ، خاک نیست؛ تجمعی است از جان‌های عاشق که درست در لحظه‌ی شکوفایی، پیر شدند.

از آن روزهای پر از بیم و امید، از آن خیابان‌های پر از فریاد و گلوله تا همین امروز... چقدر این زمان سنگین گذشت. چقدر هر ثانیه‌اش بوی فقدان می‌دهد.

وقتی روی این بی‌شمار نام خیره می‌شوم، دیگر آمار و ارقام معنایش را از دست می‌دهد. برای من، هر نام یک "آرزو" است که کال ماند. یکی می‌خواست معلم شود، یکی عاشق بود، یکی دلش لک زده بود برای یک شب آرام کنار خانواده. یکی فقط می‌خواست آزادانه نفس بکشد، بدون ترس. آن‌ها چیز زیادی نمی‌خواستند؛ فقط "زندگی" را می‌خواستند، با تمام سادگی اش.

شب‌ها که پاهایشان را
زیر قفسه‌ی سینه‌ام دراز
می‌کنند،

گاهی یک پایشان را آرام پس می‌زنم
تا خودم هم جایی داشته باشم یا بگریزم از کنارشان.
می‌گویند «هستیم»

و من می‌گویم «می‌دانم، می‌دانم».
ادامه می‌دهیم، سکوت می‌کنیم و اشک می‌ریزیم و همدیگر
را به آغوش می‌کشیم.
و این نزدیک‌ترین چیز به صلح است که تاکنون با خود
یافته‌ام.

راستش دیگر نمی‌گویم «بروید».
یاد گرفته‌ام اسم هر کدام را بدانم،
پای حرف دلشان بنشینم، آن یکی که همیشه در را باز
می‌گذارد، آن یکی که بیشتر از همیشه می‌رقصد و می‌خندد،
یا آن دیگری که بی‌صدا کتابم را جا به جا می‌کند،
و آن پیرغم که چای را تلخ‌تر از من دوست دارد، بهتر از
همیشه فهمش کنم و میزبان خوبی برایش باشم.

تا یادم نرفته بگویم:
غم‌های من امید هم دارند.
گاهی نجاتم می‌دهند، گاهی زمینم می‌زنند.
گاهی به زندگی بازم می‌گردانند، گاهی به خوابی عمیق مرا
فرو می‌برند که قصد بیداری ندارم.
گاهی نابودم می‌کنند، گاهی دستم را می‌گیرند و صبرم
می‌دهند و از نور که بر تاریکی پیروز است برایم می‌گویند.

نام اکثر غم‌های من،
وطن است.
وطن است.
وطن است...

سرو-ایرانی-مهاجر

در من غم‌های بسیاری راه می‌روند،
می‌خندند، می‌گیرند، چای می‌نوشند،
و حتی آخر شب می‌خوابند و در هوای مه‌آلود پاییز ملبورن
بیدار می‌شوند.

در من غم‌های بسیاری زیست می‌کنند که قصد رفتن
ندارند.

زیر جمجمه‌ام جا خوش کرده‌اند
و پایشان را شبها تا زیر قفسه‌ی سینه‌ام دراز می‌کنند، فشار
می‌دهند تا بیش از همیشه صدایم بزنند، جلب توجه کنند
و بگویند:
«هستیم، هستیم، هستیم».

روزهای کمی سپری شده‌اند اما آنقدر عمق رنج دارند و تا
استخوان‌هایم فرو رفته‌اند که بپذیرم با آنها هم‌آهنگ نفس
بکشم و تلاش برای رفتنشان نکنم چرا که باید این صلح تلخ
و شیرین همنشینی را نوش جان کنم.

هر کدامشان، غم‌هایم را می‌گویم: واژه‌ی سنگینی را با خود
حمل می‌کنند.

نام اکثر این غم‌ها را «وطن» گذاشته‌ام، و برخی را که بیشتر
نسبت به آن عشق دارم: «ایران».
یکی در ذهنم نام اصفهان است، دیگری شیراز، آن یکی
طهران عزیز، یکی البرز سرسخت، یکی خلیج همیشه
فارس و آن دیگری طارم زادبوم.
بسیاری از آنها را «فرزندان ایران» و «جان‌فدایان» نام
نهاده‌ام.

زیر موهای سفید و سیاهم هر روز نگاهشان می‌کنم،
از آنجایی که می‌دانم وقت رفتنشان نبود، ساعت‌ها به
تک‌تکشان می‌اندیشم و سخن می‌گویم.

برایشان قوری جداگانه دارم،
استکان‌های ترک‌خورده اما تمیز.
بعضی صبح‌ها می‌بینم‌شان که در آینه
کنارم ایستاده‌اند، موهای سفیدم که بیش از پیش شده
است را شانه می‌زنند.

فرهاد حکیمی فرد

از آنجا که ابرها می آیند
از آنجا که باد بر خاسته است
تا لایه لای پر کلاغی در بوتزاری
یا پشت پنجره‌ای دوجداره
در جنوب شهری جنگ زده
یاد برخیزاند،
به آسمان دوباره راهی هست

که نمی‌دونم واکنش دفاعی بدنم بود یا چی. به مرز جنون رسیده بودم. اون قدر به این تصویر زل زدم تا برام آشنا شد.
با تموم شدن شیمی‌درمانی، جوانه‌های کوچیکی دراومدن... و من واقعاً جون گرفتم. انگار بهار توی تنم شکفت.
موهام بلند شدن، پرتر و قوی‌تر. دمشون گرم، خیلی با معرفتن.
ولی این قصه کوتاه بود، چون با شروع شیمی‌درمانی دوم، دوباره ریزششون شروع شد. جالب اینجاست که اگه این اتفاق هزار بارم تکرار بشه، هیچ وقت تکراری نمیشه. همیشه با رفتنشون اشکم درمیاد.
وداع سخته... ولی این مدل وداع مثل یه مرگ تدریجیه. فقط قشنگیش اینه که می‌دونی بخشی از درمانه، بخشی از امید به زندگیه.
پس ادامه می‌دم. این بارم خودم موهامو می‌زنم، چون می‌دونم دوباره روئیدنشونو می‌بینم.

مونا دشت‌بین

سوگ ۱: از دست دادن مو
شاید آخرین دردی که به ذهنم می‌رسید، از دست دادن موهام بود. از وقتی یادم میاد موهام بلند و زیبا بودن و همیشه بخشی از زیبایی‌ای بودن که هر زنی روش حساب می‌کنه. انقدر دوسشون داشتم که انگار یه عضو مهم از بدنم بودن، مثل قلب.
وقتی دکتر گفت سرطان دارم، اول رفتم موهامو کوتاه کردم. کامل نزدنم، دلم نیومد. ولی زدم... تا اینکه اولین جلسه شیمی‌درمانی رو انجام دادم. همه چی اون قدر سریع پیش رفت که حتی فرصت خداحافظی باهاشون رو هم نداشتم.
فقط می‌دیدم دسته‌دسته می‌ریزن پایین.
و من... برای اولین بار، از ته دل، سوگ رو تجربه کردم. خودم رفتم و سرم رو کامل تراشیدم. با هر تار مویی که می‌ریخت، اشکم بند نمیومد. انگار داشتم می‌مردم. چندتا از موهامو نگه داشتم و جاشون رو توی ذهنم حک کردم.
تصویر جدیدم توی آینه برام غریبه بود. یه کله‌ی بی‌مو، بی‌ابرو، بی‌مژه... ولی پر از درد. و یه لبخند مصنوعی

خورشت به آلو (خورش به)

یکی از معروفترین غذاهای زرتشتی

گردآورنده: اکرم فلاح

◆ دارچین: ۲/۱ قاشق چای خوری

◆ نمک و فلفل: به مقدار لازم

◆ روغن: به مقدار لازم

طرز تهیه

◆ پیاز را خرد کن و در روغن آرام تفت بده... تا جایی که طلایی شود، مثل

نور خورشید روی شن‌های کویر.

◆ گوشت را اضافه کن و با حوصله تفت بده، تا رنگش تغییر کند و بوی

خامی‌اش برود.

◆ در این میان، "به"‌ها را قاچ کن - نه خیلی نازک، نه خیلی ضخیم - و

جداگانه کمی سرخ کن تا عطرشان آزاد شود.

◆ حالا همه‌چیز را کنار هم بیاور: به، آلو، کمی آب، و بگذار آرام بجوشد...

حرارت باید ملایم باشد، چون این غذا عجله را دوست ندارد.

◆ در نیمه‌های پخت، شکر، آب‌لیمو، دارچین و زعفران را اضافه کن؛

آنجاست که جادو اتفاق می‌افتد - جایی که ترشی و شیرینی، به صلح

می‌رسند.

◆ بگذار حدود ۱.۵ تا ۲ ساعت آرام بپزد، تا گوشت نرم شود و سس،

غلیظ و براق.

پایان یک داستان

وقتی خورش آماده می‌شود، رنگش مثل غروب یزد است - طلایی،

کهربایی، آرام.

این خورش فقط غذا نیست...

یادآور این است که حتی در دل سختی، می‌توان طعمی ساخت که شیرین

و دلنشین باشد.

و شاید به همین دلیل است که نسل‌ها آن را حفظ کرده‌اند؛

نه فقط برای سیر شدن، بلکه برای یادآوری یک حقیقت ساده:

زندگی، وقتی زیباست که تضادها در کنار هم تعادل پیدا می‌کنند و نقش‌ها

غنی و تاثیرگذار در وجودمان جوانه می‌زنند.

خورشت به‌آلو یک غذای اصیل و محبوب یزدی است که از ترکیب گوشت به، آلو با طعمی ملمس (شیرین و کمی ترش) تهیه می‌شود و نماد تعادل مزه‌هاست. مثل سازگاری و ایجاد تعادل در سختی‌ها و شیرینی‌های زندگی. و حالا که در فصل پاییز ملبورن هستیم و میوه نوبرانه به مهمان خانه‌هایمان شده، شاید بد نباشد با هم این غذا را مروری بکنیم.

از ویژگی‌های مهم غذاهای زرتشتی تأکید روی پاکی و طبیعی بودن مواد و استفاده از گیاهان معطر (نه ادویه‌های تند زیاد) و مصرف غذاهای فصلی است. و نکته جالب در آیین و مراسم زرتشتی این است که غذا خوردن معمولاً جنبه‌های معنوی بسیاری دارد و همواره نوعی احترام یا پاسداشت به همراه خود دارد.

به عنوان مثال در غروب‌های آرام کوچه‌های کاهگلی یزد، وقتی نور خورشید آخرین لمسش را روی دیوارهای گرم شهر می‌گذارد، عطری در خانه‌ها می‌پیچد که نه فقط بوی غذا، بلکه بوی خاطره است... بوی "خورشت به".

می‌گویند این خورش از دل همان اندیشه‌ای زاده شد که در آیین زرتشتی ریشه دارد؛

اندیشه‌ای درباره تعادل - میان شیرینی و ترشی، میان گرما و آرامش، میان زمین و انسان.

وقتی زندگی در کویر سخت بود و طبیعت خشن، مردم یاد گرفتند از همان اندک نعمت‌ها، لطافت بسازند.

"به"، این میوه‌ی سخت و صبور، وقتی آرام می‌پزد، نرم و خوش‌عطر می‌شود... درست مثل دل آدمی که با صبر، مهربان‌تر می‌شود.

مواد لازم:

◆ گوشت خورشیدی (گوسفند یا گوساله): ۳۰۰ گرم

◆ به: ۲ عدد درشت

◆ آلو بخارا: ۸ تا ۱۰ عدد

◆ پیاز: ۱ عدد

◆ شکر: ۱ تا ۲ قاشق غذاخوری

◆ آب‌لیمو یا کمی سرکه: ۱ قاشق غذاخوری

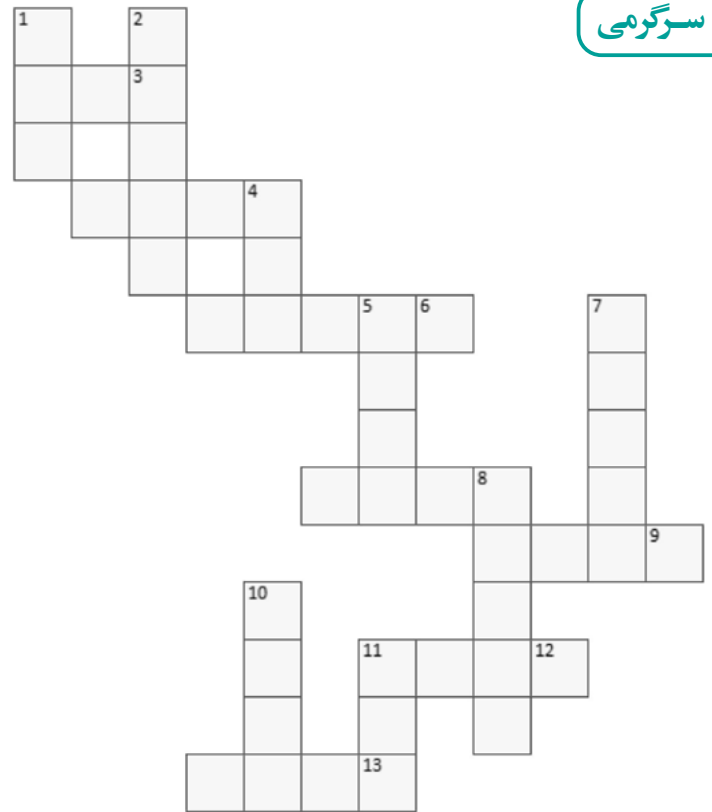
◆ زعفران دم‌کرده: ۲ قاشق غذاخوری

افقی

۳. پدیده‌ی بالا و پایین رفتن سطح آب در سواحل
۴. ساختار سنگی که در بستر آب دیده می‌شود
۶. مکان‌های ورود و خروج کشتی‌ها
۸. موجود زنده‌ای که در آب تنفس می‌کند
۹. ابزاری برای ثابت نگه داشتن فایق در آب
۱۲. آبگیر کوچکی از دریا که اغلب در کنار سواحل یافت می‌شود
۱۳. منطقه‌ی وسیعی از آب شور

عمودی

۱. خط تقسیم سرزمینی بین دو کشور
۲. فعالیت خرید و فروش کالاها بین کشورها
۴. عمل گرفتن موجودات آبی برای غذا یا تجارت
۵. نمایش گرافیکی موقعیت‌ها و مرزها
۷. پدیده‌ی هوای شدید با باران و باد قوی
۸. سازنده‌ی صخره‌های زیستی زیر آب
۱۰. وسیله حمل‌ونقل بارهای سنگین در آب
۱۱. جریان هوای حرکت‌دار

کلمات زیر را پیدا کنید:

اخلاق نیک

زرتشتی

اهورامزدا

آتش

نور

آتشکده

کردار نیک

مزد

اشورا

سنت

گفتار نیک

آیین

پرستش

نیکوکاری

حقیقت

آ ا ز ت ث ط ا ر و ش ا ا پ غ ی ج ع
ت خ س گ ا ظ ن آ ج چ خ ق ه ب ن ر ز
ش ق ض ذ ع ی ن ص گ ل ذ ط ع و پ ر ا
ک ا چ ض ه ق س ذ ا ص ش آ ر ژ ت ت ض
د ق ف ض س ث ک ق ی ت ب ص ض ش ق س ژ
ه ق ل ک ز ب ن ش س ژ د چ ت ی ع ن ح
ک ی ه ف ب ی ر ر چ ض ز ی ق چ ز ت ر
ی ث پ و ک ص پ ژ ف ژ م ح و ل ع گ ت
ن ز ق ج د آ ه و ر ا م ز د ا غ د ن
ر ن ک ض چ ث ی ج ط ک ل ن ذ ن خ غ ی
ا ف گ پ ک ه ر گ ض ز ر ل آ س ن ه ک
ت غ ر ط ظ ذ گ غ ش ط ف د ژ ی ش ا و
ف ذ ک ت ث آ ژ ث ص ت ث ظ ا ش ی ل ک
گ ا ز ت ت خ آ ح و غ آ ط ز ر ذ ن ا
ژ ر ق م م پ ف ع آ ع گ غ ه چ ن ق ر
ط ف ت آ غ د چ ج ض ص ل غ ج و پ ی ی
ذ ق ژ ط ز ر چ د ل ژ ع ص ج ع ل م ک

مناسبت‌های فرهنگی، ادبی و مناسبت‌های جهانی

سه‌ماهه تیر، مرداد و شهریور
۱۴۰۵

گردآورنده: رضا داوری

این مطلب شامل جشن‌ها و مناسبت‌های فرهنگی و ادبی ایرانی به همراه برخی مناسبت‌های مهم فرهنگی و بین‌المللی در فصل تابستان سال ۱۴۰۵ است.

شهریور ماه

تاریخ	مناسبت
۴	جشن شهربورگان؛ بزرگداشت شهریور امشاسپند و فرهنگ مهرورزی
۱۷	روز جهانی سوادآموزی
۲۹	روز جهانی صلح
۳۱	روز جهانی گردشگری

توضیح تصویر

از نماد پرنده و شاخه‌ی زیتون که به‌صورت جهانی و ناخودآگاه نماد صلح شناخته می‌شود استفاده شده است. پرنده‌ای که بدون شاخه‌ی زیتون داخل قفس قرار گرفته است، در کنار در باز قفس، همچنان مفهومی از صلح، پذیرش و امید را منتقل می‌کند، اما همزمان تضادی میان آزادی و محدودیت را نیز نشان می‌دهد. فیگور انسانی که حالتی شبیه به پرنده دارد، نمادی از همدلی، درک متقابل، یکی بودن و باهم بودن انسان‌هاست. کره‌ی زمین نیز در تصویر به جهانی بودن مفهوم صلح و نیاز مشترک تمام انسان‌ها به آن اشاره می‌کند.

تیر ماه

تاریخ	مناسبت
۶	جشن نیلوفر
۱۳	جشن تیرگان؛ بزرگداشت آرش کمانگیر، آب و باران
۱۸	روز جهانی نلسون ماندلا
۲۶	روز جهانی عدالت بین‌المللی

مرداد ماه

تاریخ	مناسبت
۷	جشن امردادگان؛ جشن جاودانگی و پاسداشت طبیعت
۱۷	روز جهانی عکاسی
۲۱	روز جهانی جوانان

فرمت ارسال مقالات

راهنمای ارسال مقالات برای انتشار در مجله

- ◆ عنوان مقاله:
 - فونت Roman New Times - اندازه 16 - پررنگ
 - نام و نام خانوادگی نویسنده
 - (فونت Roman New Times - اندازه 12 - پررنگ)
 - آدرس پست الکترونیک نویسنده
 - (10 - Roman New Times - pt)
 - مقدمه
 - (فونت Roman New Times - اندازه 12 - پررنگ)
 - متن اصلی مقاله
 - (فونت Roman New Times - اندازه 12 - پررنگ)
 - منابع
 - (فونت Roman New Times - اندازه 12 - پررنگ)
- ◆ مقالات باید در قالب نرم افزار مایکروسافت وورد (MS-Word) ارسال گردند.
- ◆ منابع در انتهای مقاله می آیند.
- ◆ لطفا نیم فاصله را در تایپ مقاله در محیط ورد با کلید ترکیبی **Shift + Ctrl + 2** رعایت فرمایید.
- ◆ نکات مهم در ارسال مقالات
 - ◆ در ارسال مقالات برای انتشار در مجله به این مطلب توجه داشته باشید که «گلبانگ» مجله‌ای است که توسط نویسندگان و متخصصان فارسی زبان ویکتوریا و استرالیا برای مخاطب عام (افراد و خانواده‌ها در گروه‌های سنی مختلف شامل کودکان، نوجوانان، جوانان، میانسالان و سالمندان) ساکن ایالت ویکتوریا و استرالیا منتشر می‌شود.
 - ◆ مقالات دریافتی در یکی از گروه‌های ذیل منتشر خواهد شد:
 - ◆ خانه و خانواده (آشنایی با قوانین و مقررات حقوقی، سبک‌های زندگی و)
 - ◆ اقتصاد و تجارت (کاریابی، فرصت‌های سرمایه‌گذاری و کارآفرینی، خرید خانه و....)
 - ◆ دانش و تکنولوژی (نتایج پژوهش‌های انجام شده توسط فارسی زبانان استرالیا و)
 - ◆ تاریخ ایران و استرالیا (با هدف آشنایی مهاجران تازه
- وارد با تاریخ استرالیا و تاریخچه مهاجرت و فعالیت‌های سازمان‌های مردم نهاد و غیر دولتی و همچنین شناساندن تاریخ کشورهای فارسی زبان به نسل جدید فارسی زبانان (متولد استرالیا)
- ◆ مناسبت‌ها و رویدادها (معرفی مناسبت‌های ایرانی و گزارش مراسم‌های برگزار شده در ویکتوریا)
- ◆ فرهنگ، هنر و ادبیات (شعر و داستان)
- ◆ گزارش‌های ویژه (نمایشگاه‌ها و مراسم‌های برگزار شده توسط جامعه فارسی زبان)
- ◆ حقوق بشر
- ◆ از میان مقالات ارسالی به نشریه، مقاله‌ای انتخاب و چاپ می‌شود که قبلا در سایر مجالت علمی (فارسی یا سایر زبان‌ها) منتشر نشده و در صورت نیاز دارای منبع و استناددهی دقیق باشد.
- ◆ مسئولیت نهایی محتوای کامل مقاله ارسالی بر عهده نویسنده است.
- ◆ اعلام صریح نویسنده (گان) مبنی بر صحت و اصالت مقاله، فقدان سرقت علمی و چاپ در سایر نشریات.
- ◆ مواردی از مصادیق رفتار غیر اخلاقی انتشاراتی:
 - ◆ جعل داده‌ها (Fabrication): گزارش مطالب غیر واقعی و ارائه داده‌ها یا نتیجه‌های ساختگی
 - ◆ سرقت علمی (Plagiarism): اقتباس نزدیک افکار و عبارات نویسندگان دیگر، کپی‌برداری در بیان اندیشه‌ها، شباهت‌های ساختاری در نوشتار یا انتساب ایده‌ها و نتایج دیگران بدون ارجاع مناسب
 - ◆ ارسال مجدد (Submission Duplicate): مقاله یا بخشی از آن که در نشریه دیگری (استرالیا یا خارج از کشور) چاپ شده یا در جریان داوری و چاپ باشد. لطفا مقالات خود را به آدرس ایمیل golbang@aisov.org.au ارسال نمایید.

محلی برای دیده شدن
کسب و کار شما

فرصت طلایی تبلیغات در نشریه گلبانگ

آیا می‌خواهید پیام و خدمات خود را به جامعه‌ای فعال، متنوع و اثرگذار معرفی کنید؟

نشریه گلبانگ، منتشر شده توسط کانون ایرانیان ویکتوریا پلی مطمئن برای ارتباط شما با هزاران نفر از اعضا و دنبال‌کنندگان وفادار ما هست. با حضور در نشریه گلبانگ، شما امکان بهره‌مندی از مزایای زیر را خواهید داشت:

◆ نشریه گلبانگ با بیش از ۵,۰۰۰ عضو و دنبال‌کننده فعال در شبکه‌های اجتماعی ما، فرصتی ارزشمند برای معرفی خدمات، محصولات، رویدادها و برنامه‌های شما فراهم می‌آورد.

◆ پلتفرم‌های اجتماعی ما به‌طور میانگین بیش از ۳۰,۰۰۰ بازدید و تعامل در هر دوره دارند، که فرصتی منحصربه‌فرد برای دیده شدن پیام شما فراهم می‌کند.

◆ ارتباط با جامعه‌ای گسترده و چندفرهنگی که به دنبال خدمات و اطلاعات ارزشمند هستند و استفاده از زبان فارسی، انگلیسی یا هر دو برای انتقال بهتر پیام شما. برای کسب اطلاعات بیشتر و هماهنگی، لطفاً با ما تماس بگیرید:

golbang@aisov.org.au

با گلبانگ دیده شوید، در ذهن‌ها بمانید و تأثیرگذار باشید!

کوچک	متوسط
	بزرگ
	تمام

Format: PDF (All fonts converted)/JPG/TIFF
High Resolution: Vector graphics/300dpi Images

هزینه‌ی طراحی (در صورت نیاز)	هزینه برای درج در چهار شماره	هزینه برای درج در دو شماره	ابعاد به میلی‌متر		اندازه‌ی آگهی (نسبت به کاغذ A4)
			طول	عرض	
۵۰ دلار	۳۵۰ دلار	۲۰۰ دلار	۹۹	۱۰۵	کوچک ۱/۴
۵۰ دلار	۴۵۰ دلار	۲۵۰ دلار	۹۹	۲۱۰	متوسط ۱/۲
۱۰۰ دلار	۸۰۰ دلار	۴۵۰ دلار	۱۹۸	۲۱۰	بزرگ ۱/۲
۱۰۰ دلار	۱۸۰۰ دلار	۱۰۰۰ دلار	۲۹۷	۲۱۰	تمام ۱/۲
۱۰۰ دلار	۹۰۰ دلار	۵۰۰ دلار	۲۶۰	۱۹۰	گزارش آگهی (تمام صفحه)

نظر سنجی

از همراهی ارزشمند شما سپاسگزاریم

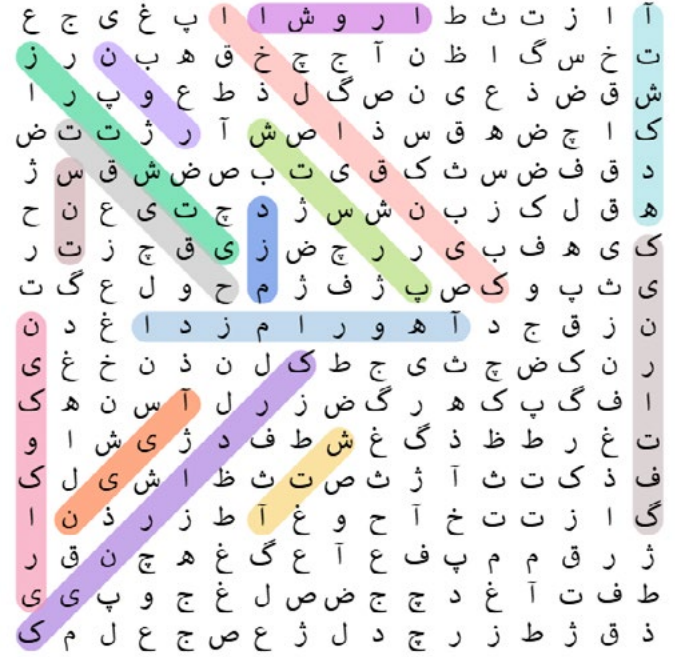
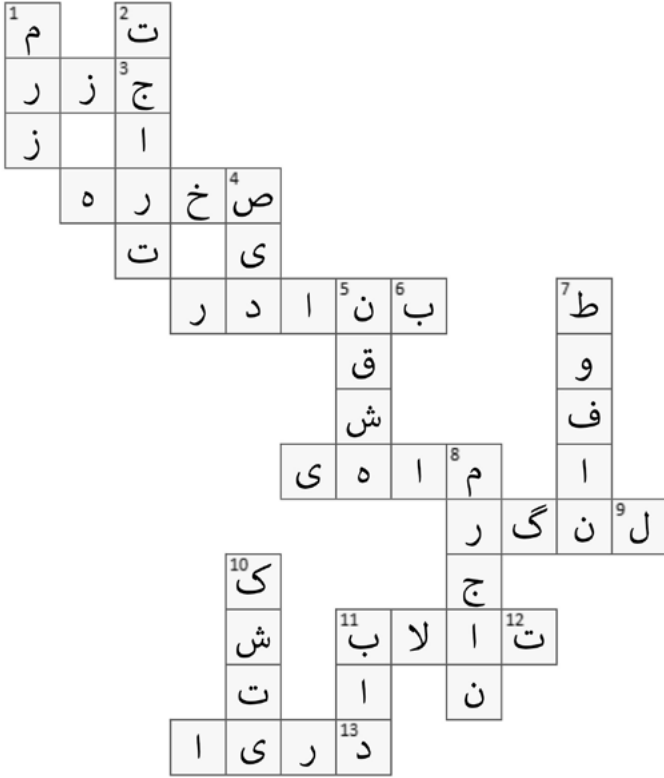
برای ورود به فرم، لطفاً کد کیوآر را
اسکن کنید یا روی لینک زیر کلیک
نمایید:

از این که وقت گرانبهای خود را به مطالعه‌ی این فصلنامه
اختصاص داده‌اید، صمیمانه قدردانی می‌کنیم.

بهبود کیفیت محتوا و جذابیت فصلنامه از نگاه شما، مخاطب
آگاه و همراه، برای ما بسیار با اهمیت است. به همین منظور،
از شما دعوت می‌کنیم تا با پاسخ به چهار پرسش کوتاه، ما را
در مسیر ارتقای هرچه بیشتر آن یاری کنید.

پاسخ‌گویی تنها حدود دو دقیقه زمان خواهد برد.
پیشاپیش از مشارکت دلگرم‌کننده‌ی شما سپاسگزاریم.

Don't rock up to the party in a singlet!

If your brand is your business's outfit, make sure it's a good one. We handle everything from design to delivery so you can look professional.

GET IN TOUCH TO REFRESH YOUR BRAND TODAY.

ARTYMEL
design

Follow Us
@artymel.design

0413 569 448

Mozhgan Elikaei; who were the heart of this event. Without doubt, the success of this memorable event is the result of the collective solidarity and cooperation of these individuals, who acted with love and a sense of responsibility to preserve and present Iranian culture.

It is hoped that this program will continue with strength in the years ahead, and that Nowruz - alongside its universal and humanitarian message - will become increasingly known and celebrated within Australian society: a message of hope, friendship, resilience, and solidarity that we need today more than ever.

GUESTS FEEDBACK

It was a truly enjoyable and memorable evening, and I was delighted to be in the company of such a distinguished gathering of community members, leaders, and representatives.

The event was beautifully organised and a wonderful reflection of the richness of Persian culture. I have no doubt that AISOV's continued efforts in bringing the community together will go from strength to strength, and I wish the organisation every ongoing success in its important work.

Dr Mehdi Soodi, Falcon Visas

As Community Representatives and Faith/Cultural Leaders, we participated in the Nowruz Celebration at Queens Hall, Parliament of Victoria and thank ASOV for their kind invitation. Merci!

To see the ancient Persian civilization, to observe the cultural customs including the Haft-Sin Nowruz table, to appreciate the traditional dance, songs and music, to meet and greet with the Iranian Community was special. At this somber time, listening to the heart breaking stories, we commend AISOV for believing in hope. The Theme of Resilience and Renewal, coinciding with the spirit of Nowruz-E-Piruz, and Cultural Diversity Month, shows Australia that AISOV believes in social cohesion. Mamnoon for the little mementoes from Del Be Del that grace our home. Networking with all over delicious snacks reaffirmed our faith in Harmony of Humanity. Truly, the Nowruz Celebration reflected Unity In Diversity.

Dilnaz Billimoria,

On behalf of the House of Persia Community and Cultural Centre (HOPE), We congratulate your team on the successful holding of Nowruz celebrations in Parliament.

It was a memorable event that beautifully showcased the richness of Persian culture and the strong spirit of our community, as well as a meaningful expression of solidarity with our compatriots.

We are very pleased to have been part of such a well-coordinated and well-organized gathering that brought together community members, leaders, and representatives from various levels of government. The atmosphere, performances, and hospitality all contributed to an enjoyable afternoon.

Farhang Parvisian, President of HOPE

I was delighted to join the Australian Iranian Society of Victoria to celebrate Nowruz.

It is a testament to the strength of the Iranian-Australian community that even in a time of great distress and uncertainty, you brought so many people together from across Victoria to share a message of hope and resilience. The speeches from community leaders and musical performances from talented artists captured the sombre moment we find ourselves in, while also reflecting the timeless message of renewal and new beginnings central to Nowruz.

Thank you to AISOV for putting on such a wonderful event.

Matt Gregg MP | Federal Member for Deakin

It was truly a memorable experience. From the thoughtful curation of the event, the vibrant performances, and the elegant Haft-Seen table, to the deeply moving tributes honoring those who have lost their lives—every element reflected care, culture, and community spirit. The delightful sweets in the return goody bag were a lovely touch and a perfect end to such a heartfelt gathering... Thank you once again for creating such a meaningful and enriching celebration. I look forward to many more opportunities to engage and celebrate together.

Ruchi Sharma

Founder & President, Hello Zindagi Inc.

Co-Founder, HuHaHo (Human Happiness Hope)

Nowruz at Parliament

By: Management Committee Members

Nowruz Celebration at the Victorian Parliament

The Nowruz celebration at the Victorian Parliament was held this year with the attendance of state and federal parliamentarians, senators, mayors, local council members, multicultural community leaders, artists, and members of the Iranian community. Organized by the Australian Iranian Society of Victoria, this event has become one of the most important cultural occasions for the Iranian community in Australia in recent years, with organizers striving each year to deliver it with greater quality and richer content than the year before.

This year marked the sixth consecutive year that the AISOV had the honor of hosting this event. The main purpose of holding Nowruz at Parliament is to introduce Iranian culture, art, and values to politicians, lawmakers, and people from diverse cultures and backgrounds in Australia. Nowruz is not merely the beginning of a new year; it is a symbol of hope, friendship, empathy, and renewal; values that have been rooted in Iranian culture for centuries and passed down from generation to generation.

Holding this event inside the Victorian Parliament building provides a valuable opportunity for the role and standing of the Iranian community to be formally recognized within Australia's multicultural fabric. The event also serves as a platform for dialogue, mutual understanding, and building closer ties between the Iranian community and officials and decision-makers.

This year, however, the atmosphere of the event was somewhat different. Given the difficult, painful, and worrying conditions that the people of Iran have faced in recent years, AISOV decided to dedicate the central theme of the ceremony to "resilience and solidarity." This theme was an effort to honor the perseverance of the Iranian people in the face of hardship, while also emphasizing the importance of solidarity and mutual support within immigrant and multicultural communities.

During the speeches, several members of parliament and civic figures spoke about the situation in Iran, addressing

the importance of resilience, holding onto hope, and the role immigrant communities play in strengthening social cohesion. Many speakers expressed appreciation for the constructive participation and role of the Iranian community in Australia, and emphasized cultural diversity as one of the strengths of Australian society. Remarks from some of the parliamentarians were met with warm approval from attendees, further deepening the emotional atmosphere of the event.

The wide attendance of guests from various parts of the community - from government officials to social, cultural, and artistic activists - reflected the special place this event holds in the calendar of multicultural events in the state of Victoria. Nowruz at Parliament is not just a cultural celebration; it is an opportunity to build bridges between cultures and to reinforce values such as mutual respect, coexistence, and social participation.

Alongside the official program, the heartfelt artistic performances of Iranian artists gave the event a special charm. The brilliant musical performance by esteemed artist Mr. Mehrdad Alami, along with members of the Raznak ensemble, Ms. Shokoufeh Fakhari and Messrs. Kourosh Rashidi, Farid Kazemi, and Sina Sadri, beautifully showcased the cultural richness and authenticity of Iranian art, earning admiration from everyone present, especially non-Iranian guests. The Australian Iranian Society of Victoria sincerely thanks these cherished individuals for their valuable presence and artistic contribution.

The successful organization of an event at this level would not have been possible without the support of community sponsors. In this regard, the Australian Iranian Society of Victoria expresses its deep gratitude to the local businesses Shirini Taj and Del Be Del.

Finally, AISOV wishes to extend its heartfelt thanks to each of the dedicated and tireless volunteers; Fereshteh Lajevardi, Hamed Mozhdeh Jouybar, Saeedeh Salehi, Shima Mohammadi, Maral Mansouri, Maryam Jahan, Elham Khalaj, Mohammad Mirkarimi, Daniel Soltani, Hassan Armani, and

support pathways across comparable visa cohorts.

The conversation also emphasised the need to empower community members through accessible information and opportunities that support meaningful participation in democratic and civic processes.

2) Scanlon Foundation Talks

Discussion – 7 May

AISOV initiated conversations with the Scanlon Foundation on 7 May to seek support for capacity building within the Australian Iranian community, particularly in relation to strengthening understanding of social cohesion, democracy, and civic participation. As part of these discussions, the Scanlon Foundation facilitated a connection between AISOV and Welcoming Cities, enabling further exploration of potential pathways to support community engagement, inclusion, and local-level participation initiatives.

These engagements aim to strengthen AISOV's ability to develop programs that build civic awareness, promote social cohesion, and enhance meaningful participation in democratic and community life among Iranian Australians.

3) Multicultural Advisory & Community Representation

AISOV participated in Multicultural Advisory Committee sessions across the City of Knox, City of Manningham, and the Victorian Multicultural Commission. Through these engagements, AISOV continued to strengthen its role in representing the Iranian-Australian community within local and state-level multicultural frameworks.

The purpose of AISOV's participation is to represent the Iranian community in Victoria, advocate for community needs and emerging issues, and act as a voice for Iranian Australians in policy and consultation spaces. These engagements also support broader

cultural promotion and community visibility, contributing to stronger relationships and mutual understanding between the Iranian community and the wider Australian society.

3) AISOV at the ANZAC Multicultural Event hosted by AAI

On Saturday, 18 April, the Australian

Iranian Society of Victoria (AISOV) attended the ANZAC Day Multicultural Event hosted by Australia Afghanistan Initiative Inc.

The event provided a meaningful opportunity to strengthen social cohesion and intercultural understanding among diverse communities. Through moments of reflection and shared remembrance, the gathering highlighted the importance of belonging, connection, and unity within Australia's multicultural society. Reflecting on Australia's history and the enduring values of courage, resilience, and shared humanity served as a reminder of how diverse communities contribute to the broader Australian story. Honouring the past together also helps foster a more inclusive and united future.

The event was attended by community leaders and government representatives, including:

- ♦ Julian Hill MP, Assistant Minister for Citizenship, Customs and Multicultural Affairs
- ♦ Ann-Marie Hermans MP, State Government Representative for the

South-Eastern Metropolitan Region

- ♦ Brett Owen, Mayor of the Shire of Cardinia
- ♦ Sylvia Renda, Chairperson of the Ethnic Communities' Council of Victoria (ECCV)

Education & Awareness Programs

1) Online Seminar: Elder Abuse Prevention & Aged Care Rights – 17 May (Zoom)

Delivered in partnership with the Ethnic Communities' Council of Victoria (ECCV) on 17 May via Zoom, this information session focused on raising awareness about elder abuse, dignity and respect for older people, and understanding aged care rights within Australia.

The session explored different forms of elder abuse, including financial, emotional, physical, psychological, and neglect-related abuse, as well as how to recognise warning signs.

It also provided information on support services available across Victoria, pathways for seeking help, and where individuals and families can access advice, assistance, and referrals when concerns arise.

The seminar aimed to empower older adults and their families through culturally appropriate information, while promoting safety, wellbeing, dignity, and respectful treatment of seniors within the community.

Community Advocacy Highlight

AISOV has participated in interviews with BBC (UK), Libération (France), various local, national, and regional ABC programs, the Herald Sun, Channel 7, Associated Press, and The Guardian in Australia.

The advocacy has focused on human rights in Iran, social cohesion, visa-related community matters, and raising awareness of issues affecting the Iranian-Australian community through ongoing engagement with media and stakeholders across the sector.

AISOV Activities

By: Management Committee member

Over the past few months, AISOV has continued its active engagement in advocacy, community collaboration, multicultural representation, and community wellbeing initiatives across Victoria and nationally.

Nowruz Reception - Parliament of Victoria - 9 April 2026

On Thursday, 9 April 2026, AISOV hosted its Nowruz Reception at Queen's Hall, Parliament of Victoria for the sixth consecutive year.

The event brought together Ministers, Federal and State Members of Parliament, senior decision-makers, community leaders, and members of the Australian Iranian community to recognise the resilience of the Iranian people and explore ways to strengthen social cohesion.

The program held space for reflection, with music and atmosphere acknowledging the situation in Iran, ongoing human rights violations by the current regime, and the memory of innocent lives lost in the pursuit of freedom and dignity.

Under the theme "Resilience and Unity", the event served as a reminder of the strength of the Iranian community and the importance of standing together. This year we were honoured to be joined by:

- ◆ **The Hon. Ingrid Stitt MLC, Minister for Mental Health, Ageing, Multicultural Affairs, and**

Prevention of Family Violence

- ◆ **Evan Mulholland MLC, Member for Northern Metropolitan Region; Shadow Minister for Transport Infrastructure and Multicultural and Multifaith Affairs**
- ◆ **David Southwick MP, Member for Caulfield; Shadow Minister for Planning, Housing and Building, Tourism and Major Events**
- ◆ **Dr Carina Garland MP, Member for Chisholm**
- ◆ **Gabriel Ng MP, Member for Menzies**
- ◆ **Matt Gregg MP, Member for Deakin**
- ◆ **The Hon. Natalie Hutchins MP, Member for Sydenham**
- ◆ **Paul Hamer MP, Member for Box Hill**
- ◆ **Councillor Jim Grivas, Mayor of Manningham**
- ◆ **Senior representatives from the Department of Home Affairs and the Australian Federal Police**
- ◆ **Victorian Multicultural Commission**
- ◆ **Ethnic Communities' Council of Victoria**
- ◆ **Eastern Community Legal Centre**
- ◆ **Migrant Information Centre**

◆ House of Persia (HOPE)

Community Engagement & Policy Discussions

1) Meeting with Senator David Shoebridge - 16 April

Discussion focused on the importance of social cohesion within the Australian Iranian community, particularly in light of recent developments in Iran and their impact on community sentiment in Australia.

AISOV also highlighted the importance of democracy, civic participation, and active engagement in civic life for Iranian Australians, for younger generations and newly arrived community members.

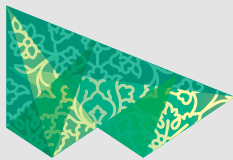
The discussion further identified gaps in government-supported settlement services, which primarily assist refugees, humanitarian entrants, and protection visa holders, as well as some migrants on family visas.

AISOV raised concerns regarding the exclusion of Iranian community members on Resolution of Status (RoS) visas from accessing equivalent settlement support services that are already available to some other eligible nationalities.

AISOV requested Senator Shoebridge's support in advocating for equitable access to settlement services for Iranian Australians on Resolution of Status visas, to ensure fair and consistent

Official Quarterly Magazine of
The Iranian Society of Victoria
ISSN: 2981-9474
Issue 207 - June 2026

AISOV

Australian Iranian
Society of Victoria
کانون ایرانیان ویکتوریا

Editorial Board:

Afroz Rahimian,

Esmat Amirahmadi, Houra Zare,

Farshid Kazemian

Coordinator: Esmat Amirahmadi

Graphic Design & Digital

Publishing: Artymel Design

Address:

📍 Level 1, 79 Mahoney's Road
Forest Hill VIC 3131
☎ 0468 460 698
✉ info@aisov.org.au
🌐 www.aisov.org.au

Australian Iranian Society of Victoria (AISOV) is a non-profit, non-political and non-religious organisation which started its work in 1990 and was officially established in 1991.

All efforts, funding, and resources at AISOV are dedicated to advancing four key missions:

- ◆ **Build solidarity and enhance mutual respect within the Iranian community to celebrate our diversity.**
- ◆ **Identify and support the needs of diverse groups of Iranians through building partnership and referral networks.**
- ◆ **Connect the community and build rapport with broader society by promotion of shared culture and language.**
- ◆ **Network within our community and beyond to promote basic human rights and preserve equality, dignity, and respect for all humankind.**

The AISOV management team consists of committed volunteers dedicated to advancing the well-being of the Iranian community. Through the provision of meaningful and accessible services, AISOV strives to make a lasting and positive contribution to the community it serves.

The contents in this publication have been prepared by our wonderful volunteers for general information and interest only. The publication is made available for the benefit of the Iranian community in Victoria supported by the Australian Iranian Society of Victoria (AISOV).

AISOV reserves the right to make changes without notice.

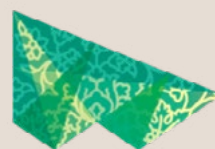
Whilst AISOV, the community members and volunteers (jointly and severally referred to as Providers) involved in preparation of Golbang, have used their reasonable efforts to ensure that contents are accurate and current at the time of publication, the Providers do not in any way warrant the accuracy, content, completeness or suitability of the information for any purpose.

Furthermore, the contents do not necessarily represent the views of AISOV or its members or management committee. The Providers will not accept liability for any claims or damages whatsoever resulting from use or reliance on the contents.

Golbang

Official Quarterly Magazine of the Australian
Iranian Society of Victoria (AISOV)
Issue 207 - June 2026 - ISSN: 2981-9474

AISOV
Australian Iranian
Society of Victoria
کانون ایرانیان ویکتوریا